

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

373.129

๓๔๑๑๓

๓.๓

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2547

ถิรวุฒิ แสงมณีเดช. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาย
สามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียน
เบญจมราชูทิศและโรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี. ปรินูญานิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม,
อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือก
ศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อศึกษาความ
แตกต่างของ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ
สายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือก
ศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียน
เบญจมราชูทิศ จำนวน 593 คน และโรงเรียนตรุณา จำนวน 598 คน แล้วนำมาหา กลุ่มตัวอย่างโดยใช้
สูตร Yamane ที่มีความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียน
เบญจมราชูทิศ จำนวน 239 คน และโรงเรียนตรุณา จำนวน 240 คนเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย,
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่าไค-สแควร์(Chi-Square), ค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา
พบว่า

1.1 เพศ ของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ และรายได้รวมของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน-
เรียนตรุณามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

1.2 เพศของนักเรียนโรงเรียนดรונה , รายได้รวมของผู้ปกครองโรงเรียนเบญจมราชูทิศ , ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, อาชีพของผู้ปกครอง ,ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และโอกาสในอนาคตมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรונה อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความแตกต่างระหว่างปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา พบว่า

3.1 เพศของนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศและระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนดรונהมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศกับนักเรียนโรงเรียนดรונה มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.3 เพศของนักเรียนโรงเรียนดรונה , ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ,ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน,อาชีพของผู้ปกครอง,รายได้รวมของผู้ปกครองและโอกาสในอนาคตของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรונהมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

FACTORS RELATED TO FURTHER STUDY DECISION-MAKING IN GENERAL OR
VOCATIONAL EDUCATION PROGRAMS OF MATTAYOMSUKSA 3 STUDENTS
: A CASE STUDY AT BENJAMARACHUTIT AND DURUNA SCHOOLS
RATCHABURI PROVINCE

Presented in partail fulfillment of requirements
for the Master of Economic degree in Economic of Education
at Srinakharinwirot University

October 2004

Thirawut Saengmaneedetch. (2004). *Factors Related to Further Study Decision-Making in General or Vocational Education Programs of Mattayomsuksa 3 students : A Case Study at Benjamarachutit and Duruna Schools Ratchaburi Province.*
Master thesis, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee :
Assoc.Prof.Dr.Sunitda Tesniyom, Mr.Maitri Aiphathanamontri

The objectives of this study are 1) to study factors associating with a decision of lower secondary students (grade 9) for their continuing education in general or vocational education, 2) to study a difference of those factors, 3) to compare students decisions in the continuing education, and 4) to study opinions in making a decision of continuing educations.

The population of this study was grade 9 students in 2003; 593 students of Benjamarachutit school and 598 students of Daruna school. The population was sampled using Yamane procedure at 95% confidence interval which 239 students of Benjamarachutit school and 240 students of Daruna school were selected in this study. Information from students was collected by using open and close ended questionnaires. The data percentage, mean and standard deviation was compared and analyzed using Chi-square, t-test and F-test methods.

Research results were as follows:

Factors related to further study decision-making in general or vocational education programs :

1. Sex of students Benjamarachutit school and total incomes of parent' s students Daruna had statistically significant differences at 0.05 for further study in general vocational education programs.

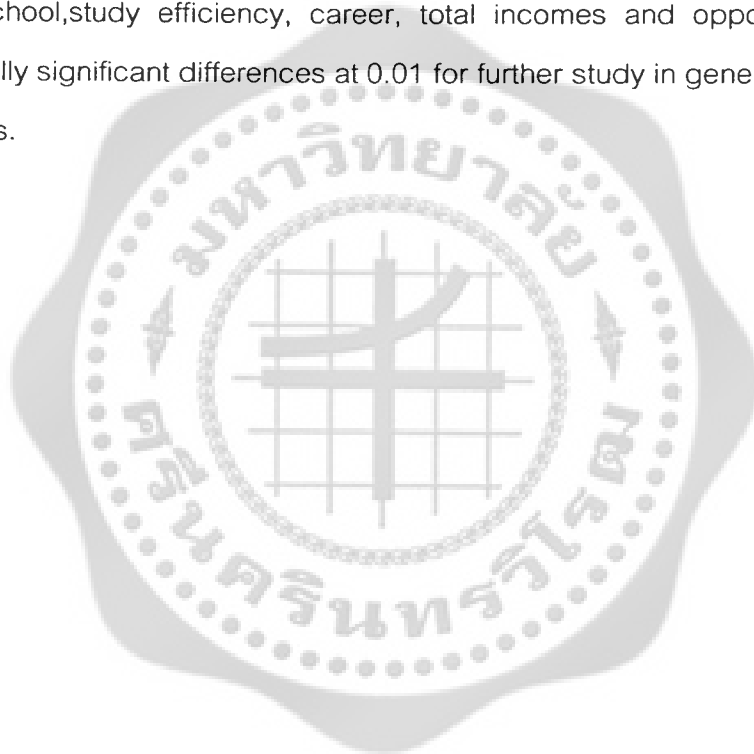
2. Sex of students Daruna school , total incomes of parent's students Benjamarachutit , study efficiency, career, education level and opportunities in the future had statistically significant differences at 0.01 from Benjamarachutit and Daruna schools.

The different between that factors of individual, factors of economic and factors of opportunities in the future were decision-making in general or vocational education programs:

1. Sex of students Benjamarachutit school and educational level of parent's students Daruna school had no statistically significant differences.

2. The decision in continuing education had statistically significant differences at 0.01 for further study in general or vocational education programs.

3. Sex of students Daruna school, educational level of parent's students Benjamarachutit school, study efficiency, career, total incomes and opportunities in the future had statistically significant differences at 0.01 for further study in general or vocational education programs.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

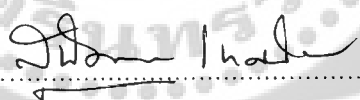
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

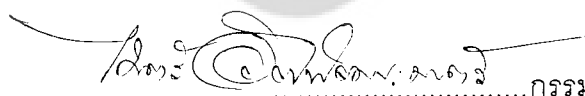
ของ
นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

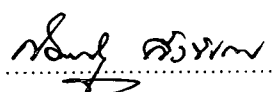

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ 12 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม)

.....กรรมการ
(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณของอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาเศรษฐศาสตร์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนรองศาสตราจารย์ ดร. สุนิตดา เทศนิยม ประธานที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี กรรมการที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. อังรงค์ อุดมไพจิตรกุล กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์และมีคุณค่าทางวิชาการมากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ เขียวภา พายทอง และนายอนุวัต ทวีผล รวมถึงคณะครูอาจารย์และนักเรียนทุกคนในโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรีที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สละเวลาตอบแบบสอบถาม ในการทำปริญญาานิพนธ์ครั้งนี้

ขอบคุณเพื่อนๆนักศึกษาภาควิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา รุ่นที่4 ภาคปกติ และเจ้าหน้าที่ประสานงานของภาควิชาเศรษฐศาสตร์ที่ช่วยประสานงานให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ทั้งนี้ด้วยความซาบซึ้งในความปรารถนาดีของบิดามารดาและน้องของผู้วิจัยที่ได้ให้การสนับสนุนทั้งกำลังใจและกำลังทรัพย์มาโดยตลอด

ถิรวุฒิ แสงมณีเดช

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	6
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
สมมุติฐานในการวิจัย	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ประวัติโรงเรียนเบญจมราชูทิศราชบุรี	12
ประวัติโรงเรียนดรุณราชบุรี	13
โครงสร้างของการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	14
แนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	21
เศรษฐศาสตร์การศึกษา	21
ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา	23
แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการตัดสินใจลงทุนในทุนมนุษย์	27
แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเลือกอาชีพ	30
ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอพพอค	30
ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์	31
ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของกินจ์เบอร์ก	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินงานวิจัย	42
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
ความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย	90
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	91
การวิเคราะห์ข้อมูล	91
สรุปผลการวิจัย	91
อภิปรายผล	95
ข้อเสนอแนะ	99
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	109
ภาคผนวก ก	110
ภาคผนวก ข	116
ภาคผนวก ค	125
ภาคผนวก ง	127
ประวัติย่อผู้วิจัย	129

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถิติจำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีวศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 - พ.ศ.2545	2
2 สถิติจำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีวศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 - พ.ศ.2545	3
3 สถิติจำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีวศึกษาโรงเรียนดรונה ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 - พ.ศ.2545	4
4 จำนวนและค่าร้อยละของสายวิชาที่นักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศเลือกศึกษาต่อ สายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา	52
5 จำนวนและค่าร้อยละของสายวิชาที่นักเรียนโรงเรียนดรונהเลือกศึกษาต่อสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษา	52
6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ...	53
7 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และระดับรายได้รวมของผู้ปกครอง	54
8 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโอกาสในการศึกษาต่อ โอกาสในการประกอบอาชีพ และโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา	55
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา	56
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ สายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี	58
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ สายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรונה จังหวัดราชบุรี	59
12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาย สามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี	60
13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาย สามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรונה จังหวัดราชบุรี	61
14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาย สามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี	62

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาย สามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี	63
16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน สายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี	64
17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน สายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี	65
18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้รวมของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน สายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี	66
19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้รวมของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน สายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี	67
20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี	68
21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี	69
22 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสาย อาชีวศึกษาของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี	70
23 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสาย อาชีวศึกษาของโรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี	70
24 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศกับโรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี	71
25 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสาย อาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	71
26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสาย อาชีวศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	72

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	72
28 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	73
29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	73
30 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	74
31 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	74
32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	75
33 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	75
34 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	76
35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาโรงเรียนนครุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	77
36 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	77

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
48 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสาย อาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต.....	85
49 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสาย อาชีวศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต.....	86
50 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต	86
51 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสาย อาชีวศึกษา โรงเรียนนครปฐม จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต	87
52 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสาย อาชีวศึกษาโรงเรียนนครปฐม จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต	87
53 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครปฐม จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต...	88
54 ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา	89

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	10
2 ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษา	24

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ โดยนัยดังกล่าวความมุ่งหมายของการศึกษาจึงเน้นการพัฒนาบุคคลใน 4 ด้าน อย่างสมดุลและกลมกลืนกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545-2549 : 7) คือ ด้านปัญญา , ด้านจิตใจ , ด้านร่างกายและด้านสังคม

การที่จะให้บุคคลและสังคมได้รับการพัฒนาไปสู่คุณภาพตามเป้าหมาย การจัดการศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนต้องเปลี่ยนแปลงพัฒนาให้ตอบสนองกับสังคมยุคข่าวสาร หลักสูตรต้องปรับให้มีสาระความรู้ในวิชาการพื้นฐานและทักษะวิชาชีพ มีเนื้อหาสาระความรู้สมัยใหม่เป็นสากล กระบวนการบริหารจัดการในระบบคุณภาพ กระบวนการเรียนการสอน ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง มีวิจารณญาณสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ไปปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ปัญหา กล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง มีการยอมรับจากผู้อื่นสามารถที่จะอยู่ได้ในสังคมอย่างฉลาดและเป็นสุข

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีคำกล่าวที่ว่า ถ้าประเทศใดไม่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ก็ไม่สามารถพัฒนาอย่างอื่นได้มากนักไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการศึกษาคือเครื่องมือที่มีความสำคัญที่จะทำให้มนุษย์กลับกลายเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า และเป็นตัวการแห่งการพัฒนา (วิโรจน์ สารรัตนะ. 2532 : 27) ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศต้องอาศัยการพัฒนาคน และการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้นั้นจะต้องใช้การศึกษาเป็นสำคัญ เพราะการศึกษามีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ นอกจากนี้การศึกษายังเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังจิตใจของบุคคลต่าง ๆ ให้เห็นคุณค่าและสนใจการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ของชาติทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นการเตรียมผลิตกำลังคนระดับกลางเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดและการศึกษาในระดับสูงขึ้นการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นขั้นสำรวจหรือขั้นเตรียมตัว โดยการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนรู้เนื้อหาและกิจกรรมด้านต่าง ๆ หลาย ๆ ด้าน เน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจเพื่อเตรียมตัวในขั้นต่อไป

ส่วนการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะอยู่ในขั้นของการเตรียมการเรียนการสอนในการศึกษาขั้นที่สูงขึ้นต่อไปจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนหลักสูตรสายอาชีวศึกษาหรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการปูพื้นฐานทางด้านวิชาชีพ ทักษะ และความสามารถเฉพาะตนเพื่อนำความรู้ที่ได้นั้นมาประกอบอาชีพสร้างผลผลิตและรายได้เพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาการศึกษาจะมุ่งเน้นการผลิตกำลังคนในระดับกลางและระดับสูง พร้อมทั้งมีนโยบายในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ คือมีการเน้นในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่จะนำไปพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ (วิทยา วิสูตรเรืองเดช . 2545 : 1-2) ดังตาราง 1

ตาราง 1 สถิติจำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีวศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 - พ.ศ. 2545

ปี	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนที่ ศึกษาต่อในสายสามัญ	จำนวนนักเรียนที่ ศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษา
2541	1,340,291	926,288	414,003
2542	1,392,159	994,800	397,359
2543	1,431,472	1,037,930	393,542
2544	1,464,511	1,069,312	395,199
2545	1,444,318	1,038,251	406,067

ที่มา : กองแผนงานและกองการเจ้าหน้าที่/สำนักงานเลขาธิการกรม กระทรวงศึกษาธิการ

ในปัจจุบันประเทศต้องการคน หรือทรัพยากรมนุษย์ที่มีฝีมือและทักษะจำนวนมากโดยเฉพาะช่างฝีมือในด้านต่าง ๆ ในระดับกลางและระดับสูง ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างช่างฝีมือและช่างผู้ชำนาญในด้านต่าง ๆ ให้มีความสามารถพอสมควรที่จะประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ การเพิ่มจำนวนนักเรียนในส่วนของอาชีวศึกษานั้นจะทำให้เด็กนักเรียนมีโอกาสในการทำงานได้รวดเร็วขึ้นพร้อมทั้งยังได้ฝึกฝนและสร้างรายได้ให้ตัวเอง และครอบครัวอีกด้วย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี เนื่องจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดราชบุรี ได้ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2429 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) และเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งใน

ปีการศึกษา 2526 ได้รับพระราชทานรางวัลโรงเรียนดีเด่น ระดับมัธยมศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่เรียนดี มีความสามารถและมีภูมิปัญญาอยู่ในจังหวัดราชบุรี ซึ่งอาศัยอยู่ในแต่ละอำเภอของจังหวัดราชบุรี ทั้งนี้ในจังหวัดราชบุรี กำลังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มมากขึ้น เช่น มีโรงไฟฟ้า มีสถานที่ท่องเที่ยว มีผลิตภัณฑ์พื้นเมืองที่มีชื่อเสียง ดังนั้นความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนจึงต้องเพิ่มสูงขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ดังตาราง 2

ตาราง 2 สถิติจำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีวศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541- พ.ศ.2545

ปี	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนที่ ศึกษาต่อในสายสามัญ	จำนวนนักเรียนที่ ศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษา
2541	557	225	332
2542	564	196	368
2543	576	254	322
2544	588	466	122
2545	594	285	309

ที่มา : ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

ส่วนโรงเรียนดรุณา เป็นโรงเรียนประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ภายใต้การบริหารจัดการโดยคณะบาทหลวงมิสซังโรมันคาทอลิกเขตราชบุรีซึ่งจัดได้ว่าเป็นโรงเรียนเอกชนที่มีขนาดใหญ่ในจังหวัดราชบุรี ดังตาราง 3

ตาราง 3 สถิติจำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีวศึกษาโรงเรียนดรุณา
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541-พ.ศ.2545

ปี	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนที่ ศึกษาต่อในสายสามัญ	จำนวนนักเรียนที่ ศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษา
2541	580	314	266
2542	565	281	284
2543	577	309	268
2544	590	215	375
2545	620	134	486

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนของโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

จากสถิติข้างต้นจึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งวัยของผู้เรียนนั้นจัดได้ว่าอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความปรารถนาจะพัฒนาทักษะ ความรู้ และทัศนคติ เพื่อช่วยตนเองให้ประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมและเป็นผู้ผลิตที่ดี ซึ่งหลักสูตรของโรงเรียนมัธยมสายสามัญนั้นยังไม่เพียงพอที่จะช่วยให้นักเรียนออกไปประกอบอาชีพได้แต่เป็นเพียงส่วนที่เตรียมโครงการเพื่อเข้าสู่มหาวิทยาลัยเท่านั้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการที่เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสิทธิ์จะเลือกเรียนต่อทางสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา นั้นจะต้องมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจและศึกษาถึงความแตกต่างของปัจจัยรวมทั้งเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาของหลักสูตรในโรงเรียน รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนตัวของนักเรียนเองอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมาย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

ข้อมูลด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ทำให้ทราบถึงการตัดสินใจของนักเรียนในปัจจุบันเกี่ยวกับสายวิชา ประเภทวิชาและ สาขาวิชา ในการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนวการศึกษาในโรงเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถตัดสินใจศึกษาต่อและเลือกสายวิชาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง
4. เพื่อเป็นแนวทางให้รัฐและผู้บริหารทางการศึกษาได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเื้อื่อต่อความก้าวหน้าทางการจัดการศึกษาในระดับสายสามัญและสายอาชีวศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี ซึ่งมีจำนวน 593 คน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนดรונה จังหวัดราชบุรี ซึ่งมีจำนวน 598 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำนวน 239 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนดรונה จังหวัดราชบุรี จำนวน 240 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่างใช้แบบการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ มีดังนี้

1.1 ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ ✓

1.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ✓

1.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง

1.2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ✓

1.2.3 ครอบครัวยุติธรรมของผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต

1.3.1 โอกาสในการศึกษาต่อ

1.3.2 โอกาสในการประกอบอาชีพ

1.3.3 โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา

2. ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนดรונהจังหวัดราชบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ หมายถึง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หมายถึง การเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทางสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษา ในระบบโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การศึกษาคือสายสามัญ หมายถึง การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นปูพื้นฐานความรู้ทางวิชาการให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น

การศึกษาคือสายอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งของรัฐหรือเอกชน ซึ่งเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการศึกษาทางวิชาอาชีพ ให้นักเรียนออกไปประกอบอาชีพ

โรงเรียนเบญจมราชูทิศ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนดรฤณา หมายถึง โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชาย หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนดรฤณา จังหวัดราชบุรี

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ดูแล อุปการะ รับผิดชอบนักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยในเทอมต้นปีการศึกษา 2546 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2545 ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.00 ถึงระดับคะแนนเฉลี่ย 2.99
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน โดยแบ่งระดับการศึกษาของผู้ปกครอง เป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับการศึกษาต่ำ หมายถึง ได้รับการศึกษาดำรงต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ระดับการศึกษาปานกลาง หมายถึง ได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอนุปริญญา

3. ระดับการศึกษาสูง หมายถึง ได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ชนิดของงานที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่กระทำอยู่เป็นปกติ ตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 6 อาชีพ ดังนี้

1. เกษตรกร กสิกร ประมง หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพในการเกษตร ได้แก่ ทำไร่ ทำสวน ทำนา เลี้ยงสัตว์ และการประมง
2. ราชการ/รัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานสังกัดของรัฐบาลหรือหน่วยงานสังกัดของรัฐวิสาหกิจ
3. ค้าขาย/นักธุรกิจ หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นเจ้าของธุรกิจหรือการค้าทุกประเภท
4. รับจ้างทั่วไป หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปไม่ว่าจะเป็นรายวันหรือรายเดือน
5. ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ทำงานไม่ว่าอาชีพใดๆหรือผู้ทำงานบ้านเพียงอย่างเดียว
6. อื่น ๆ หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพที่นอกเหนือจากที่ระบุไว้ข้างต้น

ระดับรายได้รวมของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ที่สามารถคิดเป็นจำนวนในรูปของเงินตราของบิดามารดาพร้อมกันหรือของผู้ปกครองที่อุปการะเลี้ยงดู โดยถือเอารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของคนในจังหวัดราชบุรี จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2545 คือ 12,250 บาทต่อเดือนเป็นหลัก (ข้อมูลสถิติจากเทศบาลเมืองจังหวัดราชบุรี) ซึ่งแบ่งระดับรายได้ออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

- ระดับรายได้ต่ำ หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองพร้อมกันแล้วต่ำกว่า 10,000 บาท /เดือน
- ระดับรายได้ปานกลาง หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองพร้อมกันแล้วอยู่ระหว่าง 10,001 ถึง 30,000 บาท /เดือน
- ระดับรายได้สูง หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองพร้อมกันแล้วมากกว่า 30,001บาท/เดือนขึ้นไป

โอกาสในการศึกษาต่อ หมายถึง โอกาสในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการศึกษาสายสามัญเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งโอกาสในการเข้าเรียนจะยากกว่าการศึกษาสายอาชีวศึกษา ที่เมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แล้วสามารถศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือปริญญาตรี

โอกาสในการประกอบอาชีพ หมายถึง โอกาสในการหางานทำเมื่อสำเร็จการศึกษาโดยนักเรียนที่จบการศึกษาสายอาชีวศึกษา (ปวช.) จะสามารถหางานทำ ประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ง่ายกว่า นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ

โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา หมายถึง โอกาสในการได้รับทุนต่าง ๆ จากรัฐบาล เช่น ทุนเรียนดี ทุนอุดหนุนค่าอาหาร ทุนเรียนดีแต่ยากจน ทุนยากจน เป็นต้น

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

2. ตัวแปรอิสระที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรีแตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติโรงเรียนเบญจมราชูทิศราชบุรี
2. ประวัติโรงเรียนตรุนาราชบุรี
3. โครงสร้างของการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. แนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
5. แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการตัดสินใจลงทุนในทุนมนุษย์
6. แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเลือกอาชีพ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติโรงเรียนเบญจมราชูทิศราชบุรี

โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2429 รัชสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเริ่มจากใช้สถานที่ของวัดสัตตนารถปริวัตร (สร้างเมื่อ พ.ศ. 2414) เปิดสอนตั้งแต่ชั้นมูลถึงชั้นประถมศึกษาต่อมาในปี พ.ศ. 2450 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการปรับปรุงการศึกษาให้มีระบบแบบแผนตามตะวันตก จึงได้เปลี่ยนฐานะของโรงเรียนเป็นโรงเรียนตัวอย่างวัดสัตตนารถปริวัตร ให้การศึกษาแก่กุลบุตรกุลธิดาจนมาถึงปี พ.ศ. 2456 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้พระราชทานนามว่า “ เบญจมราชูทิศ ” แปลว่า อุทิศแด่พระราชองค์ที่ 5 ซึ่งหมายถึง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรี ทางราชการได้ขนานนามโรงเรียนนี้ว่า โรงเรียนตัวอย่างประจำมณฑลราชบุรีเบญจมราชูทิศ ต่อมาในปี พ.ศ. 2459 จึงได้ขยายเปิดสอนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อมาปี พ.ศ. 2469 ได้ยุบเลิกการสอนชั้นมูลและชั้นประถมศึกษาเป็นการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จนถึงปัจจุบัน

โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดราชบุรี เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (ม.1- ม.6) เป็นโรงเรียนสหศึกษามีทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง การจัดการศึกษาในโรงเรียนได้ยึดหลักสูตรตามกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้แก่สังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็น

ประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาอาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงประโยชน์ต่อสังคม

2. ประวัติโรงเรียนดรุณาราชบุรี

โรงเรียนดรุณาราชบุรี เป็นโรงเรียนประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบริหารจัดการโดยคณะบาทหลวงมิสซังโรมันคาทอลิกเขตราชบุรี ได้เริ่มก่อตั้ง ขึ้นเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2499 ถือกำเนิดจากเพียรพยายามของ ฯพณฯ พระสังฆราชเปโตร คาเรตโต เป็นผู้เริ่มก่อตั้งโรงเรียนบนเนื้อที่ 48 ไร่ 2 งาน 84 ตารางวา เริ่มเปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2799 ในปัจจุบันพ.ศ.2546โรงเรียนดรุณาราชบุรี เปิดรับนักเรียนชาย-หญิง ตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนนักเรียน 4,484 คน จำนวนครู 208 คน และมีอาคาร 6 หลัง ประกอบด้วย ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์อินเตอร์เน็ต ห้องปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการภาษา ห้องจริยธรรม ห้องเกียรติยศ ห้องสมุด เป็นต้น นักเรียนในโรงเรียนดรุณาราชบุรีมีอยู่ 2 ลักษณะคือ

1.นักเรียนที่เรียนแบบไป-กลับ รับนักเรียนทุกศาสนิกชนทั้งชายและหญิงตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.นักเรียนหอพักหรือนักเรียนประจำ นักเรียนเหล่านี้จะนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิกเท่านั้นเข้าอยู่ประจำโดยรับนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถม 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนหอพักหรือนักเรียนประจำถ้าหากเรียนดีหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงจะได้รับทุนจากคณะบาทหลวงมิสซังโรมันคาทอลิกในการศึกษาต่อชั้นสูงสุด นอกจากนี้นักเรียนประจำยังได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูอาจารย์และบาทหลวงที่ควบคุมดูแลหอพัก ทั้งในเรื่องของกฎระเบียบและการเรียนเสริมพิเศษเพิ่มเติมในช่วงเย็นหรือกลางคืน เช่น การเรียนภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ และการเรียน คัมภีร์ไบเบิล เป็นต้น

การจัดการศึกษาในโรงเรียนได้ยึดหลักสูตรสังฆมณฑลคาทอลิกโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ รู้จักใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี อย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคมดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย ขยันหมั่นเพียรใฝ่รู้ และ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยยึดตามคำกล่าวของริชาร์ด เอ. นิคฮัม ซึ่งได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาว่า

1. เพื่อให้ท่านได้รู้จักตัวท่านเอง
2. เพื่อให้ท่านรู้จักโลก
3. เพื่อให้ท่านรู้ว่า ท่านจะไปกับโลกได้อย่างไร
4. เพื่อให้ได้รู้ว่าท่านจะให้อะไรจากโลกบ้าง
5. เพื่อให้ท่านรู้ว่าโลกจะให้ท่านได้มากเพียงใด

ทั้งนี้ทางโรงเรียนได้กำหนดแผนการเรียนการสอนในระดับชั้นต่างๆ ได้แก่ วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ , คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ , ภาษาอังกฤษ-พลานามัย ซึ่งมีตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 จนถึงปัจจุบัน

3. โครงสร้างของการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เนื่องด้วยความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก

หลักสูตรการศึกษาของประเทศที่ใช้อยู่ คือ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดอยู่หลายประการไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณั้ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ขึ้นเพื่อมุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด

การจัดการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น

- การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ
- การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

3.1 การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 4)

3.1.1 หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศจึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความ เป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3.1.2 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เป็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียนและรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากลรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิดวิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการโดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทยภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาลิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

3.1.3 โครงสร้างทางการศึกษาต่อของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะประกอบด้วย แผนการเรียน 5 แผนดังนี้

- * แผนการเรียนที่ 1 วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์
- * แผนการเรียนที่ 2 ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์
- * แผนการเรียนที่ 3 ภาษาฝรั่งเศส – สังคมศึกษา
- * แผนการเรียนที่ 4 ภาษาไทย – สังคมศึกษา
- * แผนการเรียนที่ 5 วิชาสามัญ – วิชาอาชีพ

3.2 การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษา, 2546 : 1)

3.2.1 หลักการ

ไม่ว่าอาชีวศึกษาจะผลิตกำลังคนระดับใด และเพื่อป้อนตลาดแรงงานส่วนไหนก็ตาม ผู้เรียนอาชีวศึกษาจะต้องยึดหลักการที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. จะต้องเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ และเข้าใจบทบาทความสำคัญของอาชีวศึกษา จึงจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. การศึกษาในด้านอาชีวศึกษานั้นมุ่งเน้นเพื่อพัฒนากระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในแต่ละภาคเศรษฐกิจ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีความรู้ และความชำนาญเฉพาะทางพร้อมทั้งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ในการประกอบอาชีพสร้างผลผลิต และรายได้ให้เกิดการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน

3.2.2 ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของอาชีวศึกษาได้มุ่งเน้นสร้างกำลังคนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ผู้รักการงานอาชีพ อุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม หรืออาชีพที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนา เพื่อที่จะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษานั้นไปประกอบอาชีพและสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นความมุ่งหมายอาชีวศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จักทักษะเบื้องต้นในการทำงานตามแขนงที่ตนมีความถนัดเพื่อที่จะได้นำไปประกอบอาชีพในภายหน้า
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ระเบียบและความรู้เบื้องต้นของการทำงานให้มีประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในชีวิตต่อไป
3. เพื่อปลูกฝังความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างอนามัยและการทำงาน
4. เพื่อปลูกฝังความเข้าใจในความต้องการที่จะทำงาน

5. เพื่อสร้างเสริมความเข้าใจในวิธีการต่าง ๆ ในอันที่จะทำงานโดยปลอดภัย
6. เพื่อสร้าง ความเข้าใจในความสำคัญของงานในชุมชนว่าต้องการจะผลิตอะไร
7. เพื่อสร้าง ความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างงานต่าง ๆ กับคนงานและระเบียบ

ปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

8. เพื่อสร้าง ความซื่อสัตย์ต่อผู้บริโภค
9. เพื่อทราบความเข้าใจในหน้าที่การจัดการองค์การและรู้จักรับผิดชอบในงานนั้น ๆ

กับประชาชน

10. เพื่อช่วยให้เข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างงานของตนกับชุมชนและรัฐ

3.2.3 โครงสร้างการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา มีหลักสูตรในระบบ 4 หลักสูตรดังนี้

(กรมอาชีวศึกษา, 2546 : 11)

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) พ.ศ. 2545 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2546

2. หลักสูตรสาขาวิชาใหม่
3. หลักสูตรระดับปริญญาตรีสายปฏิบัติการ/สายเทคโนโลยี
4. หลักสูตรต้นแบบการอาชีวศึกษาต่อเนื่อง

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) พ.ศ. 2545 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2546

กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรใหม่ทั้ง 2 ระดับ คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2545 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2546 ซึ่งมีลักษณะพิเศษโดยเน้นความต้องการ (Demand Driven) และมาตรฐานสมรรถนะอาชีพเป็นหลัก มีการวิเคราะห์อาชีพอย่างจริงจังเพื่อกำหนดบทบาทและลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติให้ออกมาเป็นรูปแบบของมาตรฐานรายวิชาซึ่งรายวิชาต่าง ๆ จะมีจุดประสงค์ มาตรฐาน และคำอธิบายรายวิชาครอบคลุมความรู้ ทักษะ เจตคติ และกิจนิสัย ได้จัดเป็นลักษณะของกลุ่มอาชีพ 9 ประเภทวิชา ดังนี้

- ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
- ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
- ประเภทวิชาศิลปกรรม
- ประเภทวิชาคหกรรม
- ประเภทวิชาเกษตรกรรม
- ประเภทวิชาประมง

- ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โดยนักศึกษาทุกระดับ จะต้องใช้เวลาเรียนด้วยการปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ หรือฝึกงานครึ่งหนึ่งของแต่ละหลักสูตรในการศึกษาระบบทวิภาคี หรืออย่างต่ำต้องเป็น 1 ภาคเรียนในการศึกษาระบบปกติ ทั้งนี้ จะมีการวัดและประเมินผลการเรียนทุกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน และประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนว่านักศึกษามีความรู้และทักษะตามจุดประสงค์รายวิชานั้นหรือไม่ โดยมีครูฝึกและอาจารย์นิเทศทำหน้าที่วัดและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาร่วมกัน นอกจากนี้ กรมอาชีวศึกษา ได้มอบหมายให้สถาบันการอาชีวศึกษาสามารถสร้างสาขางานขึ้นให้สอดคล้องกับ อาชีพความต้องการของพื้นที่ โดยมีสถานประกอบการมาทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาด้วย เพราะ สถานประกอบการจะทราบดีว่าองค์กรของตนต้องการบุคลากรประเภทใด ทำงานลักษณะใด เพื่อที่จะผลิตกำลังคนออกมาตามนั้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นกำหนดว่าผู้เรียนควรเรียนรู้อะไร ซึ่งถือได้ว่าเป็นหลักการ สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ทุกของกรมอาชีวศึกษา

ลักษณะสำคัญของหลักสูตรใหม่นี้ ถือเป็นการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาอย่างจริงจัง โดยใช้หลักสูตร เป็นกลไกหลักในการเปลี่ยนแปลง จึงมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ(Multidisciplinary) เชื่อมโยงองค์ความรู้และทักษะที่เกี่ยวเนื่อง
- มุ่งเน้นการฝึกสมรรถนะ (Competency) ตามมาตรฐานอาชีพ (Occupational Standard)
- เน้นการปฏิบัติจริงโดยนำรายวิชาไปปฏิบัติในสภาพจริงในสถานประกอบการ
- ให้โอกาสผู้เรียนสามารถเลือกวิธีเรียนได้ตามศักยภาพ กว้างขวางเพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน
- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถอ่านโอนสะสมผลการเรียน รวมทั้งเทียบความรู้และประสบการณ์
- เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาสายวิชาชีพสาขางานได้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น
- ลักษณะสนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างหน่วยงาน องค์กร และสถานประกอบการ

2. หลักสูตรสาขาวิชาใหม่

กรมอาชีวศึกษาได้มีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ เอกชนในการวิเคราะห์อาชีพและร่วมกันทำหลักสูตรสาขาวิชาชีพใหม่ตามความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคม โดยได้ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน และศึกษาความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้ปัจจัยการผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตในท้องถิ่น โดยได้พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ มีการพัฒนาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงใหม่ ใน 9 ประเภทวิชา 87 สาขาวิชา 199 สาขางาน สำหรับสาขาวิชาใหม่สำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างเทคโนโลยีที่เป็นฐานเศรษฐกิจ เช่น

- เทคโนโลยีข้าว
- เทคโนโลยีการยางและโพลีเมอร์
- เทคโนโลยีสมุนไพร
- Marine Technology
- เทคโนโลยีการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
- เทคโนโลยีการควบคุมเรือประมง
- เทคโนโลยีทอผ้าไหมและผ้าพื้นเมือง

นอกจากนี้ยังมีสาขาวิชาใหม่ที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ประกอบด้วย

- เมคคาทรอนิกส์
- มาตรวิทยา
- คอมพิวเตอร์กราฟฟิก
- เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
- เทคโนโลยีโทรคมนาคม
- การจัดการโรงแรม
- เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม (การบำบัดน้ำเสีย)
- เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเครื่องหนัง
- เทคโนโลยีการทำต้นแบบ และการหล่อเครื่องประดับอัญมณี

นอกจากความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการเปิดสอนหลักสูตรสาขาวิชาชีพใหม่นี้ หน่วยงานต่าง ๆ ยังได้ให้ความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องของสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และมีแผนงานที่จะฝึกประสบการณ์ให้ผู้เรียนในอนาคตด้วย

3. หลักสูตรระดับปริญญาตรีสายปฏิบัติการ/สายเทคโนโลยี

ตามร่าง พรบ.การอาชีวศึกษาได้เปิดโอกาสให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเปิดสอนในระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยี การพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรีสายปฏิบัติการหรือสายเทคโนโลยี

โดยความร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพและกลุ่มอาชีพ ตามแนวคิดในร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาที่ประสงค์ให้การผลิตกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงจนถึงกำลังคนระดับปริญญาสายปฏิบัติการหรือนักเทคโนโลยี ซึ่งภาคเอกชน 6 กลุ่มอาชีพร่วมมือกับกรมอาชีวศึกษาเป็นโครงการนำร่องจัดทำหลักสูตรเปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทภาคี เพื่อผลิตนักเทคโนโลยีสายปฏิบัติการ โดยจะเป็นแกนนำเชิญชวนกลุ่มธุรกิจและสถานประกอบการชั้นนำเข้ามารองรับการฝึกทักษะวิชาชีพตลอดหลักสูตร เปิดโอกาสให้ได้ปฏิบัติงานในสถานการณจริง เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาอาชีวะให้มีความเปิดเลิศทางวิชาชีพ รวมทั้งยกระดับมาตรฐานฝีมือให้แข่งขันได้ในระดับนานาชาติหลักสูตรดังกล่าวกำหนดการรับนักศึกษา และระยะเวลาเรียนเป็น 2 ประเภท

- ประเภทที่ 1 รับจากผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ศึกษาต่อ 4 ปี
- ประเภทที่ 2 รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เรียนต่อ 2 ปี เพื่อรับคุณวุฒิปริญญาโดยได้ยกเว้นหลักสูตร เพื่อเปิดสอน 6 สาขาวิชาชีพ ได้แก่
 1. สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านซอฟต์แวร์ โดยร่วมมือกับเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ประเทศไทย เตรียมเปิดสอนที่วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
 2. สาขาวิชาการค้าปลีก ร่วมมือกับสมาคมค้าปลีกไทย เตรียมเปิดสอนที่วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี
 3. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยว ร่วมมือกับชมรมธุรกิจโรงแรมจังหวัดภูเก็ต เตรียมเปิดสอนที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
 4. สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ ร่วมมือกับนิคมอุตสาหกรรมไฮเทค และบริษัท แม็กเนคอมท์ (ประเทศไทย) จำกัด เตรียมเปิดสอนที่วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา และวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี
 5. สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม ร่วมมือกับบริษัท เทเลคอมเอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) กรมประชาสัมพันธ์, การสื่อสารแห่งประเทศไทย, บริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เตรียมเปิดสอนที่วิทยาลัยการอาชีวพนวมินทรราชูทิศ
 6. สาขาวิชาอัญมณี ร่วมมือกับสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทย และเครื่องประดับ บริษัท บิวตี้ เจมส์ แฟคตอรี จำกัด เตรียมเปิดสอนที่กาญจนานิกษะภวิทยาลัยช่างทองหลวง

หลักสูตรปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการทั้ง 6 สาขาวิชาชีพดังกล่าวจะเป็นหลักสูตรที่จัดให้มีความยืดหยุ่นเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสได้เข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการเสมือนเป็นพนักงานคนหนึ่ง ดังนั้นครูฝึกของสถานประกอบการ และอาจารย์ของสถานศึกษา จะร่วมกันรับผิดชอบในการบริหารจัดการหลักสูตรเหมือนเป็นหุ้นส่วนกัน นับตั้งแต่การคัดเลือกนักศึกษา

การยกย่องหลักสูตร การกำหนดแผนการเรียนและการฝึกงาน รวมทั้งการวัดผลเพื่อประเมินความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเรียนและการปฏิบัติงาน เป็นต้น ซึ่งนับเป็นพันธกิจใหม่ของ อาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษา ตามนโยบายการปฏิรูปอาชีวศึกษาเพื่อสร้างความแข็งแกร่ง ทางวิชาชีพ และผลิตนักศึกษาสายปฏิบัติการตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพอย่างแท้จริง ทั้งนี้เมื่อยกย่องหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว จะต้องนำเสนอคณะกรรมการ 3 ฝ่าย ได้แก่ คณะกรรมการอาชีวศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้แทนภาคเอกชนและ สถานประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นไปตามหลักการที่เสนอไว้ในร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา

4. หลักสูตรต้นแบบการอาชีวศึกษาต่อเนื่อง

โดยความร่วมมือจากประเทศฝรั่งเศส กรมอาชีวศึกษาได้ร่วมมือกับรัฐบาล ฝรั่งเศส กรมอาชีวศึกษาได้จัดทำโครงการความร่วมมือไทย-ฝรั่งเศส เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษาต่อเนื่อง (Thai-French Continuing Vocational Education) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบของการอาชีวศึกษาต่อเนื่อง ช่วยผลักดันและส่งเสริมให้เกิดระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (Vocational Qualification) ซึ่ง จะสะท้อนถึงระดับสมรรถนะ (Competency) ที่แท้จริง เป็นเครื่องมือในการวัดระดับความสามารถ/ ทักษะ ที่บุคคลสามารถทำงานได้ ตลอดจนทำให้เกิดการฝึกอบรมที่มีฐานมาจากสมรรถนะ (Competency Based Training) ซึ่งประกอบไปด้วยความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Know-How) และ เจตคติ (Attitude) ลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพต่าง ๆ ที่เป็นตัวบ่งชี้ในการช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน ชีวิตการทำงานได้ โดยได้ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เปิดหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อการ อาชีวศึกษาต่อเนื่องในหลักสูตรต่าง ๆ เช่น งานอัตโนมัติระดับช่างเทคนิคระดับสูง ระบบอัตโนมัติ ที่ วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี และงานซ่อมบำรุงอุตสาหกรรม : ระดับช่างเทคนิคในงานซ่อมบำรุง ที่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร เป็นต้น ซึ่งถือเป็นต้นแบบในการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ และระหว่างสถานศึกษาต่างสังกัดคือ กรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

4. แนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

4.1 เศรษฐศาสตร์การศึกษา (Economics of Education)

เศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์ในการนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่าง จำกัดมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับ การศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนามนุษย์ ตามนัยทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการศึกษาถึงวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในทุน

มนุษย์โดยวิธีการให้การศึกษา การฝึกอบรม โดยการศึกษาในที่นี้หมายถึงการถ่ายทอดทักษะความรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพหรือเพื่อการตอบสนองซึ่งเป็นการสร้างความพึงพอใจตามความชอบและความถนัดของแต่ละบุคคล โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ด้านได้แก่ ด้านการบริโภคและด้านการลงทุนหากการศึกษานั้นทำให้เกิดประโยชน์และได้ความพึงพอใจจะถือว่าการศึกษาเป็นการบริโภค แต่หากการศึกษากลับไปเพื่อให้มีอาชีพที่จะนำมาซึ่งรายได้หรือได้รับผลตอบแทนในอนาคตจะถือว่าการศึกษาเป็นการลงทุน โดยคอห์นและเกสก์ (Cohn and Geske. 1990 : 2) กล่าวถึงเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่าเป็น ศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องมนุษย์และสังคมในการเลือกทรัพยากรที่มีค่าและหามาได้ยาก เพื่อนำมาใช้ในการผลิตด้านการฝึกอบรมประเภทต่าง ๆ และการพัฒนาด้านความรู้ ความชำนาญ จิตใจ อุปนิสัย บุคลิกภาพ และอื่น ๆ โดยเฉพาะการศึกษาที่มีรูปแบบและการกระจายการศึกษาสู่คนในปัจจุบันและในอนาคต สุปรียา ควรเดชะคุปต์ (2529 : 9 -12) มองการศึกษาตามนัยทางเศรษฐศาสตร์ว่า หากการศึกษากลับไปเป็นการลงทุน การศึกษาก็จะเป็นขบวนการผลิตที่ช่วยเปลี่ยนแปลงให้มนุษย์มีคุณภาพดีขึ้น เปรียบเสมือนเครื่องจักรที่ผลิตสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตต่อไป การศึกษาเป็นการผลิตทุนมนุษย์ซึ่งจะเป็นวัตถุดิบที่ก่อให้เกิดสินค้าและบริการอีกทอดหนึ่ง เพราะทุนมนุษย์ (Human capital) หมายถึงคนซึ่งได้รับการศึกษาให้มีความรู้ในการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาจึงเป็นการลงทุนสร้างทุนมนุษย์ขึ้นมาคือทำให้มนุษย์มีความรู้ที่จะก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต ฉะนั้นเศรษฐศาสตร์การศึกษาจึงเป็นการศึกษาในการลงทุนมนุษย์และการเลือกลงทุนภายใต้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้ได้ประโยชน์มากที่สุด เช่นเดียวกับ เทียนฉาย กิระนันท์ (2519 : 17) ที่มองว่าประชากรเปรียบเสมือนทรัพยากรประเภทหนึ่ง คือ ทรัพยากรกำลังคนหรือทรัพยากรมนุษย์ นอกจากนี้ ประชากรยังเป็นทุนประเภทหนึ่งอีกด้วย คือ ทุนมนุษย์ ซึ่งน่าจะใช้ทุนชนิดนี้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดต่อระบบเศรษฐกิจ และในฐานะที่ประชากรเป็นทุนชนิดหนึ่งก็น่าจะมีการปรับปรุงประสิทธิภาพของทุนชนิดนี้ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นได้ นักเศรษฐศาสตร์จึงวิเคราะห์ว่า การศึกษา การฝึกอบรม การแพทย์ การสาธารณสุขและการอนามัย เป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของทุนมนุษย์ซึ่งจะก่อให้เกิดการมีคุณภาพของประชากรมากขึ้น

เนื่องจากเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นศาสตร์ที่มองการศึกษาตามนัยทางเศรษฐศาสตร์ โดยพยายามที่จะวัดประโยชน์ของทุนมนุษย์ที่เกิดขึ้นจากการได้รับการศึกษาในระดับต่าง ๆ และมองว่าการศึกษากลับไปเป็นการลงทุนทางมนุษย์ เพราะการได้รับการศึกษาจะก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านทักษะความรู้ความสามารถ ความชำนาญ และอื่น ๆ ที่นำไปสู่รายได้หรือผลตอบแทนที่จะได้รับจากการทำงานในอนาคต อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 8) ได้สรุปเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์การศึกษาไว้ว่าเป็นศาสตร์หนึ่งหรือแขนงหนึ่งของวิชาเศรษฐศาสตร์ที่แตกย่อยออกจากปัจจัยแรงงาน โดยมุ่งถึงการ

ปรับปรุงประสิทธิภาพของแรงงานหรือการพัฒนามนุษย์ให้มีฝีมือและมีสมรรถภาพในการทำงานสูงขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์จากแรงงานได้เต็มที่และเกิดการมีงานทำ บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 1-2) กล่าวว่า เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นศาสตร์ทางสังคมแขนงหนึ่งที่เกิดจากการนำเอาทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์และการศึกษามาประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้กิจกรรมทางการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความเป็นธรรมและเกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมสูงสุด การนำเอาแนวความคิดจากวิชาทั้งสองมาประยุกต์เข้าด้วยกัน ก็เพื่อเอื้อประโยชน์ให้สามารถนำเอาทรัพยากรซึ่งมีจำกัดไปผลิตเป็นสินค้าและบริการทางการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ อันจะยังผลให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพสูงขึ้นทั้งทางด้านความรู้ความสามารถ สติปัญญา อารมณ์ ทักษะ และอื่น ๆ แล้วจำแนกแจกจ่ายไปยังประชาชนผู้บริโภคในสังคมอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ อารงค์ อุดมไพจิตรกุล (2543 : 3) ก็กล่าวถึงเศรษฐศาสตร์การศึกษาไปในทิศทางเดียวกันว่า เป็นการศึกษาถึงวิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อนำไปพัฒนาคน โดยการจัดการศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนา โดยมองว่า เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการประยุกต์ทฤษฎีและวิธีการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อตัดสินใจกำหนดนโยบายการลงทุนทางการศึกษา รวมกระทั่งการตัดสินใจแก้ปัญหาการลงทุนทางการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเพิ่มมูลค่าภายใน (Intrinsic Value) และมูลค่าภายนอก (Extrinsic Value) กับประชากรของประเทศ

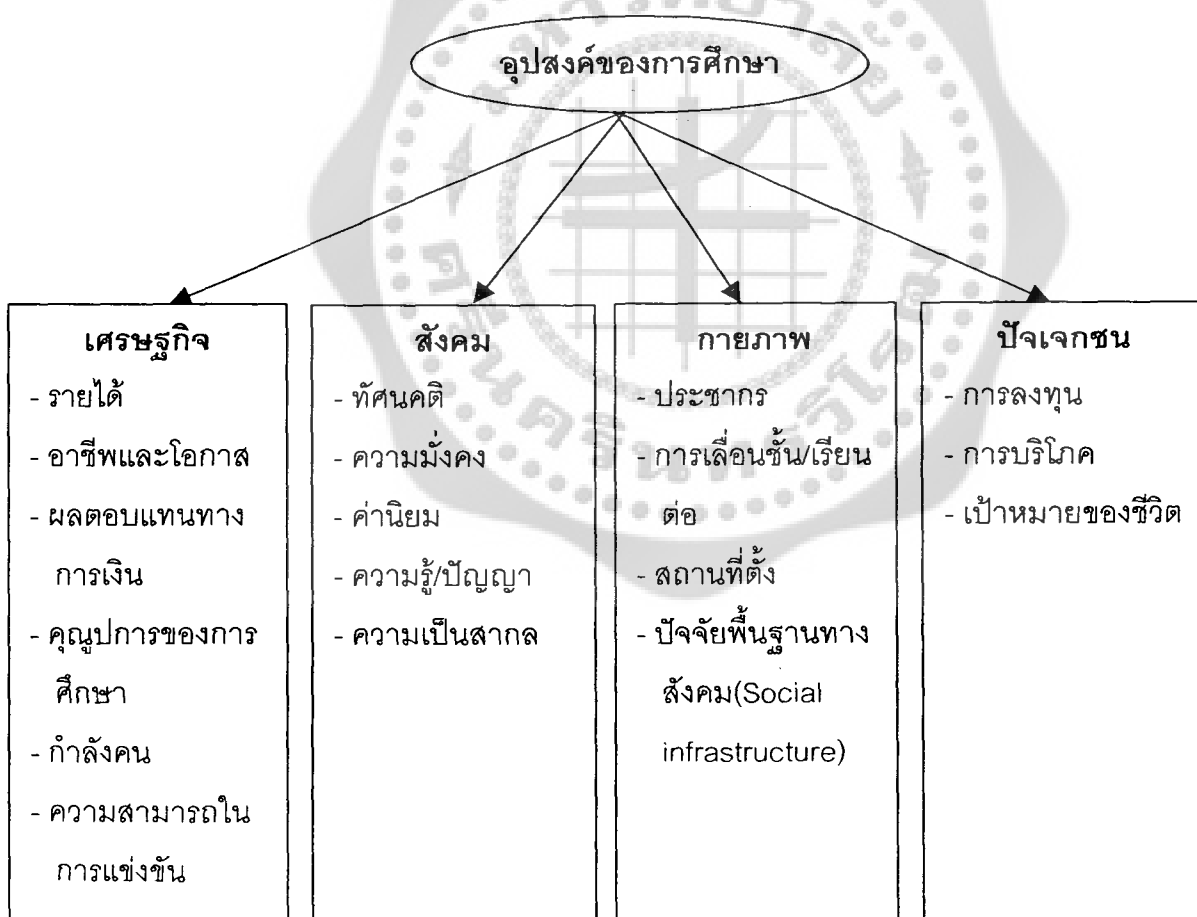
4.2 ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา (Demand for Education)

เมื่อกล่าวถึงอุปสงค์หรือความต้องการซื้อพบว่า อุปสงค์หรือความต้องการซื้อนั้นไม่ใช่ความต้องการธรรมดา(Want)แต่ต้องเป็นความต้องการที่ต้องมีอำนาจซื้อได้ด้วย(Purchasing Power of Money) คือ ผู้บริโภคต้องมีเงินพอที่จะซื้อสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ด้วย ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ในทางเศรษฐศาสตร์มีอยู่หลายปัจจัยด้วยกัน คือ ราคาสินค้า รายได้ของผู้บริโภค ราคาสินค้าชนิดอื่น รสนิยมและความพอใจ โดยกล่าวได้ว่า จำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อขึ้นอยู่กับราคาที่ใช้ในขณะนั้น และโดยทั่วไปเมื่อสินค้ามีราคาสูงขึ้นหรือแพงขึ้นเท่าไรจำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อจะยิ่งน้อยลงเท่านั้น กรณีที่จำนวนสินค้าขึ้นอยู่กับ รายได้ของตัวผู้บริโภค กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีรายได้สูงย่อมมีความต้องการซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ กรณีจำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อขึ้นอยู่กับราคาสินค้าอื่นนั้น กล่าวคือเมื่อราคาสินค้าชนิดอื่นเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นกรณีของสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้หรือเป็นกรณีของสินค้าที่ใช้ ประกอบกันนั้น หากเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ ตัวอย่างเช่น เนื้อสัตว์ หากว่าเนื้อหมูมีราคาแพงขึ้น คนอาจหันมาบริโภคเนื้อไก่มากขึ้นทั้ง ๆ ที่ราคาเนื้อไก่ยังคงเดิม และหากเป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกัน ตัวอย่างเช่น กล้องกับฟิล์ม หากว่าฟิล์มถ่ายรูปมีราคาสูงขึ้นมากคนก็อาจพากันเลิกถ่ายรูป เมื่อเป็น เช่นนี้จำนวนกล้องถ่ายรูปที่ผู้บริโภคต้องการซื้อนั้นจะลดลงทั้ง ๆ ราคากล้องถ่ายรูปยังคงเดิม ในด้านรสนิยมและความพอใจก็มีส่วนกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อสินค้าหรือ

บริการด้วยเช่นกัน เช่น หากผู้บริโภคเป็นผู้ที่นิยมความทันสมัย ก็อาจทำการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่เปลี่ยนแปลง เปลี่ยนรุ่นไปเรื่อย ๆ มากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงราคาสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ว่าจะถูกหรือแพง และอาจไม่คำนึงถึงแม้กระทั่งว่าราคาสินค้าหรือบริการ อย่างอื่นจะเป็นอย่างไร เป็นต้น

การศึกษาอุปสงค์ทางการศึกษาก็เช่นกัน อุปสงค์การศึกษาเป็นทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาความต้องการทางการศึกษาของแต่ละบุคคล และความต้องการทางการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยและเงื่อนไขต่าง ๆ อุปสงค์ทางการศึกษานั้นเป็นอุปสงค์ต่อเนื่องหรือบางครั้งเป็นอุปสงค์ขั้นนำ ซึ่งมีผู้อธิบายทฤษฎีอุปสงค์การศึกษาไว้ดังนี้

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2544 : 9-15) ได้อธิบายถึงอุปสงค์การศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยใหญ่ ๆ สี่ประการ คือ เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ และปัจเจกชน ซึ่งเป็นปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังที่ทำให้เกิดความต้องการทางการศึกษาของปัจเจกชนและสังคม ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษา

โดยอุปสงค์ของการศึกษาสามารถศึกษาได้จาก 3 แนวทาง คือ

1. การวิเคราะห์ความต้องการของสังคม (Social Demand Approach) การวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้เป็นการประมาณหรือคาดการณ์ความต้องการศึกษาหรืออุปสงค์การศึกษาในอนาคต โดยยึดจำนวนประชากรเป็นฐาน อุปสงค์การศึกษาขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรตามช่วงอายุ 0-14 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุในวัยเรียน การเพิ่มขึ้นของประชากรในกลุ่มดังกล่าวหมายถึงความต้องการทางการศึกษาที่เพิ่มขึ้น อุปสงค์การศึกษาจะเพิ่มตลอดเวลาตามความต้องการของผู้เรียน สถาบันการศึกษาทำหน้าที่ตอบสนองของผู้เรียนโดยไม่คำนึงถึงตลาดแรงงาน เพียงแต่ประมาณประชากรเพิ่มเท่าใด จะเข้าเรียนเมื่อใด โดยใช้ข้อมูลในอดีตและปัจจุบันเป็นเครื่องมือในการประมาณอุปสงค์ของการศึกษา

2. การวิเคราะห์ความต้องการกำลังคน (Manpower Requirement Approach) วิธีการนี้เป็นวิธีการวิเคราะห์ประเภทและระดับของกำลังคนที่ต้องการของตลาดแรงงานว่าต้องการกำลังคนประเภทใด ระดับใด อย่างละเท่าใด โดยอาศัยโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับ การวิเคราะห์งานที่จะทำให้ทราบลักษณะงาน (Job Description) และคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ อาศัยความเจริญของแต่ละสาขาเศรษฐกิจ จากโครงสร้างเศรษฐกิจเป็นฐานในการวิเคราะห์โดยเฉพาะ ตัวเลขรายได้ที่คำนวณโดยวิธีประมาณจากผลผลิต (Product Approach)

3. การวิเคราะห์ผลตอบแทนของการศึกษา (Return on Education Approach) วิธีการนี้เป็น การวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นหรือผลตอบแทนจากการลงทุนการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อสร้างมนุษย์ (Human Capital) เพื่อไปผลิตสินค้าและบริการอีกทอดหนึ่งโดยวิธีนี้จะใช้ข้อมูลในอดีตเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการลงทุนทางการศึกษาและผลที่เกิดขึ้น

อุปสงค์ทางการศึกษานั้นเป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง กิจกรรมการผลิตทางเศรษฐกิจจะทำให้เห็นช่องทางการสร้างงาน สร้างอาชีพ และความต้องการแรงงานในด้านต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดอุปสงค์ทางการศึกษาตามมา ตัวอย่างเช่น ปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์และเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร การติดต่อสื่อสารสามารถเชื่อมต่อกันทั่วโลก ประเทศไทยมีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศหรือกรณีต่างประเทศสนใจที่จะเข้ามาทำการลงทุนภายในประเทศไทยมากขึ้น เรื่องของคอมพิวเตอร์และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารจึงเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน และอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงก่อให้เกิดความต้องการแรงงานที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและมีความเข้าใจในภาษาต่างประเทศขึ้น กรณีที่สถานศึกษามีการเน้นการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศให้แก่ักเรียนจะเป็นช่องทางเลือกทางหนึ่งให้ผู้ปกครองที่เล็งเห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นในอนาคตมีความต้องการที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียน นับว่าเป็นอุปสงค์ทางการศึกษา ซึ่งเป็นความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานเข้าเรียน ณ โรงเรียนนั้น ๆ เพื่อผลประโยชน์จะได้รับในอนาคต

อัมพร วิจิตรพันธ์และอัญชลี ค้อคงคา (2525 : 34-37) กล่าวว่า อุปสงค์สำหรับสินค้าทางการศึกษาเกิดจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. ความต้องการศึกษาในสิ่งที่ตนสนใจใคร่รู้ หรือยังหาคำตอบไม่ได้ ถ้าบุคคลมีความสนใจหรือไม่หาคำตอบในสิ่งที่ตนยังมีปัญหาอยู่เขาก็จะพยายามศึกษาค้นคว้าในเรื่องเหล่านั้นโดยจะทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองหรือเข้าศึกษาในสถาบันที่เปิดสอนโดยตรงก็ได้แม้จะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก

2. ความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ เช่น การอาสาพัฒนาชนบท การสอนหนังสือแก่เด็กกำพร้าหรือเด็กที่ยากจน การแสดงดนตรี การกีฬา การอภิปราย การละคร ฯลฯ โดยการมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านี้จะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจ เพราะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

3. การได้รับแรงจูงใจและผลักดันจากพ่อ แม่ ครู ผู้ปกครอง ญาติพี่น้องและเพื่อน

4. การศึกษาตามประเพณี (Tradition) เช่น การบวช เด็กไทยจะต้องบวชเรียนวิชาธรรมะเมื่ออายุครบ 20 ปีขึ้นไป ดังนั้นเมื่อเด็กอายุครบเกณฑ์ดังกล่าว ความประสงค์ที่จะบวชเพื่อศึกษาเล่าเรียนธรรมะก็จะมากขึ้น

5. ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยหากพ่อ แม่ ผู้ปกครองมีฐานะมั่นคงหรือมีรายได้สูงขึ้น การที่เด็กในปกครองจะได้รับการศึกษาชั้นสูงขึ้นจึงมีความเป็นไปได้มากแตกต่างจากเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ เด็กจะมีโอกาสได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นย่อมมีน้อยมาก

6. รายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต โดยตามปกติแล้วบุคคลที่จะได้รับการศึกษาสูงขึ้นระดับรายได้หรือผลตอบแทนก็มักจะสูงขึ้นด้วย ดังนั้นรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

7. ค่านิยมของสังคม (Social Value) โดยตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษามักจะเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไปว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีจริยธรรมอันดีงาม ดังนั้นความต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

8. ความกระตือรือร้นหรือความปรารถนาที่จะเลื่อนฐานะและยศฐาบรรดาศักดิ์ของตนให้สูงขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าการศึกษาเป็นวิถีทางหนึ่งที่บุคคลพึงจะยกฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของตนให้สูงขึ้น ดังนั้นจึงได้พยายามผลักดันตนเองเข้ารับการศึกษาระดับสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากความกระตือรือร้นหรือความทะเยอทะยานนี้ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

สรุปได้ว่าอุปสงค์สำหรับสินค้าทางการศึกษาหรือการบริการทางการศึกษาเป็นการบริโภคในลักษณะของการลงทุนแบบแฝง ซึ่งอาจไม่ได้เกิดจากการที่บุคคลต้องการที่จะสนองความต้องการของตนโดยตรง แต่อาจใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอื่นก็ได้ โดยการลงทุนการศึกษาอาจมุ่งหวังถึงผลตอบแทนส่งบุคคลและผลตอบแทนทางสังคมที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต จากข้างต้นเห็นได้ว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษามีอยู่หลายปัจจัยด้วยกัน เช่น ระดับรายได้ อัตราค่าเล่าเรียน ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง รสนิยมหรือทัศนคติ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ยศถาบรรดาศักดิ์ แรงจูงใจจากคนใกล้ชิด รายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต และอื่น ๆ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำมาเป็นข้อพิจารณาเข้ารับบริการทางการศึกษาได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้จากสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและขนาดของจำนวนประชากรที่มีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ การศึกษาก็จะมีการขยายตัวออกไปด้วย พร้อมกับการเพิ่มจำนวนประชากร การพัฒนาเศรษฐกิจ ความต้องการของสังคม และอุปทานบริการทางการศึกษาของสถานศึกษาด้วย

5. แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการตัดสินใจลงทุนในทุนมนุษย์

การศึกษาถือเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทำให้มนุษย์นั้นมีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น ยิ่งมีการศึกษาสูงขึ้น ยิ่งทำให้คุณภาพของมนุษย์เพิ่มสูงขึ้นด้วย เพราะมนุษย์เป็นส่วนสำคัญที่สุดในการสร้างสมความมั่งคั่งของชาติ ซึ่งถ้าจะวัดจากส่วนของแรงงานที่ก่อให้เกิดผลผลิตแล้วจะพบว่า ผลผลิตภาพในการผลิตของมนุษย์มีค่ามากกว่าผลผลิตภาพในการผลิตของปัจจัยอื่น ๆ รวมกัน และเพราะว่าทักษะ และความสามารถของมนุษย์ที่ปรากฏออกมาในรูปพลังงาน ทวิภาวะที่เรียกกันว่า “แรงงาน” นี้สามารถทำให้เกิดผลงอกเงยในรูปของรายได้หรือผลผลิตได้ ดังนั้นแรงงานจึงเป็นทุนอย่างหนึ่ง เรียกว่า “ทุนมนุษย์” ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์รุ่นแรก ๆ เช่น อาดัม สมิธ ถือว่าแรงงานเป็น “ทุนคงที่” อย่างหนึ่ง เฮอร์โอดอร์ วิทสไตน์ ได้ยอมรับว่า มนุษย์คือสินค้าทุนประเภทหนึ่ง และ ธอง บัฟดิสเตเชย์ ได้กล่าวไว้ทำนองว่าแรงงาน ซึ่งหมายถึงทักษะและความสามารถของมนุษย์นั้น เป็นทุนประเภทหนึ่ง ทั้งนี้เพราะทักษะและความสามารถของมนุษย์จะเกิดขึ้นได้ก็โดยต้องมีค่าใช้จ่ายจำนวนหนึ่ง ซึ่งผลของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนี้จะทำให้ผลผลิตภาพในการผลิตของมนุษย์เพิ่มสูงขึ้น

ก่อนหน้านี้ เซอร์วิลเลียม เพตตี นักการคลังคนสำคัญคนหนึ่งของประเทศอังกฤษในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 17 ได้เคยพยายามให้คำนิยามคำว่า “แรงงาน” ว่าเป็นทุนแห่งความมั่งคั่งของชาติ และได้พยายามที่จะประเมินค่ามนุษย์แต่ละคนออกมาเป็นตัวเงิน โดยใช้อัตราดอกเบี้ยของตลาดเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ แนวความคิดและหลักการเช่นนี้ ได้รับความสนใจอีกครั้งจาก วิลเลียม ฟาร์ นักการคลังในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยได้นำหลักการดังกล่าวมาอธิบายระบบการเก็บภาษีเงินได้ของประเทศอังกฤษว่า ระบบการเก็บภาษีเงินได้จากสินทรัพย์นั้น ควรจะมีการประเมินค่าความสามารถ

ในการหามาซึ่งสินทรัพย์นั้น ๆ รวมไปถึงพิจารณาด้วย ฟาร์ได้คำนวณหามูลค่าปัจจุบันของรายได้สุทธิของแต่ละคนซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้โดยคำนวณหักโอกาสที่น่าจะตายออกไว้พิจารณาด้วยจากการคำนวณนั้นทำให้ฟาร์สรุปความเห็นได้ว่าในเมื่อมนุษย์เป็นผู้ผลิตและอาจใช้มนุษย์ผลิตอะไรก็ได้ ก็ควรจะถือว่ามนุษย์นั้นเป็นเสมือนสินทรัพย์ประเภททุนอย่างหนึ่ง (วีระพล เวชยางกูร, 2542)

ชูลส์ (ภัทรธิดา วารินทร์, 2538 :35 ; อ้างอิงจาก Schultz, 1966 : 127-132) กล่าวว่า การศึกษาเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยเป็นการลงทุนให้กับตัวเอง เพราะการศึกษาช่วยพัฒนาความสามารถ และความเจริญงอกงามต่างๆ การลงทุนในความหมายนี้ หมายถึง การเข้าศึกษาในโรงเรียน เพื่อจะได้เป็นผู้ผลิตและผู้มีรายได้ต่อไปในอนาคต จัดเป็นการลงทุนในระดับจุลภาค (Micro) ส่วนการศึกษาในความหมายระดับมหภาค (Macro) ถือว่าการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อผลิตกำลังแรงงานและทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งแรงงาน และทรัพยากรมนุษย์เหล่านั้นจะเป็นผู้ก่อให้เกิดสินค้าและบริการในตลาด อันจะเป็นการช่วยเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจแก่ประเทศชาติต่อไป ในอีกด้านหนึ่งการศึกษาจัดเป็นสินค้าสาธารณะ (Public Goods) เช่นเดียวกับสินค้าสาธารณะทั้งหลายอาทิเช่น ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ ที่รัฐจัดให้แก่ประชาชนได้มีโอกาสรับการศึกษา (บริโภาค) โดยทั่วถึง การศึกษาในแง่ของปัจเจกบุคคลจึงจัดได้ว่าเป็นทั้งการลงทุนและการบริโภค โดยพิจารณาว่าเมื่อบุคคลหนึ่งเข้าศึกษาต่อจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา แต่บุคคลนั้นจะได้รับความพอใจและชื่นชมต่อความสำเร็จของตนจัดได้ว่าเขาได้รับอรรถประโยชน์โดยตรงจากการศึกษาต่อ ใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในกรณีนี้จึงเป็นรายจ่ายเพื่อการบริโภค แต่การที่ได้นำเอาวิชาความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในอนาคตและสามารถนำรายได้มาให้แก่ครอบครัว ทั้งยังนำมาซึ่งความมีเกียรติยศชื่อเสียงเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในประเด็นนี้จึงเป็นการลงทุนที่ทำให้ได้ผลตอบแทนในอนาคตทั้งในรูปของรายได้ที่เป็นตัวเงินและผลตอบแทนในอนาคต ทั้งในรูปของรายได้ที่เป็นตัวเงินและผลตอบแทนทางด้านจิตใจ

วิวัฒนาการทางความคิดในเรื่องทุนมนุษย์ ได้รับความสนใจมาช้านานจากนักเศรษฐศาสตร์ส่วนหนึ่งที่มีได้มองข้ามความสำคัญในการลงทุนที่มนุษย์ได้กระทำไปเพื่อพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพ การคำนึงถึงทุนมนุษย์เพื่อจะได้เห็นความสำคัญและบทบาททางเศรษฐกิจของทรัพยากรมนุษย์นั้นจะช่วยให้เห็นภาพพลังทางเศรษฐกิจของชาติได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น วิธีการในการประเมินค่าทางการเงินของทุนมนุษย์ กล่าวโดยสรุปมี 2 วิธีด้วยกันคือ (1) วิธีประเมินรายได้เป็นทุน โดยการประเมินค่าทุนมนุษย์จากรายได้ หรือผลผลิตที่มนุษย์สร้างขึ้นแก่ระบบเศรษฐกิจ และพิจารณาหามูลค่าปัจจุบันของผลได้ในอนาคตนั้นโดยใช้อัตราดอกเบี้ยเป็นอัตราลด (2) วิธีต้นทุนการผลิต โดยประเมินค่าทุนมนุษย์จากต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการสร้างผลิตภาพหรือคุณภาพในกายตัวของมนุษย์นั้น ๆ ขึ้นมาในทำนองที่คล้ายคลึงกับการผลิตสินทรัพย์ประเภททุนชนิดอื่น ๆ ทั้งนี้โดยพิจารณา

หักค่าเสื่อมราคาและค่าบำรุงรักษาทุนมนุษย์ไว้เช่นสินทรัพย์ประเภทอื่น เช่นกัน วิธีการแรกเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมมากจนถึงปัจจุบัน เพราะเป็นระบบที่ค่อนข้างจะถูกต้อง และเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาข้อยุ่งยากในการตีค่าเสื่อมราคา ของทุนมนุษย์ โดยสรุปได้ว่า ถ้าปัจจัยอื่น ๆ ไม่ผันแปรแล้ว คนหนุ่มคนสาวซึ่งมีชีวิตอันยาวอยู่ในกำลังแรงงานของชาติ ย่อมจะมีมูลค่าทุนมนุษย์มากกว่าคนสูงอายุโดยเปรียบเทียบ วิธีการนี้เรานำมาประยุกต์ใช้กับแนวความคิดเรื่องอุปทานแรงงาน

อย่างไรก็ดี การศึกษาอุปทานแรงงานระยะยาว โดยพิจารณาจากแนวคิดเรื่องทุนมนุษย์นี้ เป็นเรื่องที่ไม่อาจกระทำได้แน่ชัดนัก เพราะทุนมนุษย์เป็นเพียงนามธรรมหรือเป็นเพียงพลังสะสมของความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และความชำนาญของมนุษย์แต่ละคน การลงทุนทางการศึกษาและฝึกอบรมจึงเป็นเรื่องของการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในพลังสะสมในการยกตัวของมนุษย์ ลำพังแต่เพียงปัจจัยในเรื่องเวลาไม่อาจมีอิทธิพลที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุนมนุษย์ได้ ถ้าหากไม่มีการศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยของมนุษย์

ทุนมนุษย์เป็นทุนที่ไม่มีตัวตน เป็นทุนที่อยู่ในรูปของนามธรรม ดังนั้นจึงมีข้อแตกต่างจากทุนประเภทอื่น ๆ หลายประการคือ

1. ทุนมนุษย์นั้นไม่อาจขายสิทธิตามกฎหมาย ทั้งนี้เพราะเหตุว่าทุนมนุษย์นั้นอยู่ในรูปของนามธรรม อันได้แก่ความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ ฯลฯ อันไม่อาจเปลี่ยนมือด้วยการโอนกรรมสิทธิ์ได้ ส่วนทุนทางเศรษฐกิจประเภทอื่น ๆ สามารถเปลี่ยนมือด้วยการโอนกรรมสิทธิ์ได้เช่นเดียวกับสินทรัพย์ธรรมดาทั่ว ๆ ไป

2. การตั้งราคาค่าบริการของทุนมนุษย์เป็นไปได้เฉพาะทางทฤษฎี หรือโดยหลักการเท่านั้น ทั้งนี้เพราะความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ ฯลฯ เหล่านั้นเป็นเพียงนามธรรมที่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถที่จะวัดเป็นหน่วยได้ การตั้งราคาจึงไม่อาจกระทำได้ในทางปฏิบัติ เว้นแต่ในทางทฤษฎีหรือการวิเคราะห์โดยหลักการส่วนทุนทางเศรษฐกิจประเภทอื่น ๆ สามารถที่จะวัดเป็นหน่วย และตั้งราคาได้เช่นเดียวกับการตั้งราคาสินทรัพย์ธรรมดาได้

3. ทุนมนุษย์ไม่อาจจะแยกออกอย่างเด็ดขาดจากผู้เป็นเจ้าของทุนมนุษย์ได้ นั่นคือเราไม่สามารถแยก “ทุน” ออกจาก “เจ้าของทุน” ดังนั้นในขณะที่มีการลงทุนในทุนมนุษย์เจ้าของทุนผู้เป็นบุคคลธรรมดา ก็มีส่วนร่วมเป็นปัจจัยหนึ่งในการระดมทุนนั้น ๆ ด้วย ดังนั้นผลผลิตในการผลิตที่ถูกใช้ไปของผู้เป็นเจ้าของทุนจึงต้องนับรวมเข้าเป็นต้นทุนที่ใช้ไปในการลงทุนนั้นด้วย เมื่อการลงทุนและการลงทุนเสร็จสิ้นกระบวนการไปแล้ว ทุนและเจ้าของทุนก็ยังไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้อยู่ ไม่เหมือนกับทุนกายภาพอื่น ๆ ที่สามารถแยกออกจากเจ้าของทุนได้ และเป็นคนละส่วนกันอย่างเด็ดขาด

4. ถ้าจะพิจารณาข้อแตกต่างในแง่ที่ว่า กิจกรรมที่ทำไปนั้นถือเป็นการบริโภคและการลงทุนแล้ว เราจะพบว่าการลงทุนในทุนมนุษย์หลายกรณีอาจเป็นได้ทั้งการบริโภคและการลงทุน เช่น การศึกษาถือได้ว่าเป็นลงทุนในทุนมนุษย์อย่างหนึ่ง เพราะจะมีผลในการเพิ่มผลิตภาพของมนุษย์ให้สูงขึ้นในอนาคต แต่ขณะเดียวกัน การศึกษานั้นถ้าเป็นไปเพื่อความอยากรู้ อยากรูเห็น สนใจและเพลิดเพลินกับการศึกษาในฐานะเครื่องมือที่ทำให้ตนได้รับความพอใจจากการมีเกียรติ มีสถานภาพในสังคมเท่านั้น ก็อาจจัดได้ว่าการศึกษานั้นเป็นเพียงการบริโภค เพราะนำมาซึ่งอรรถประโยชน์หรือความพอใจแก่บุคคลนั้น ๆ แต่สำหรับทุนกายภาพอื่น ๆ นั้น โดยปกติจะมีผลในแง่ของการลงทุนเสมอ เช่น อาคาร เครื่องจักรและเครื่องมือต่าง ๆ ถึงแม้ในบางกรณีอาจจะมีผลในแง่ของการบริโภคบ้างแต่ก็น้อยมาก

6. แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเลือกอาชีพ

6.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอปพ็อค

ฮอปพ็อค (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 87-88 ; อ้างอิงจาก Hoppock. 1957. Occupation Information) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

6.1.1 บุคคลจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่งคือความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง

6.1.2 อาชีพที่บุคคลเลือก มักจะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่า จะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นได้ดีที่สุด

6.1.3 บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนอย่างชัดเจนถูกต้อง หรืออาจจะรับรู้อย่างเลือนลางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใดความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

6.1.4 พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพสามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้

6.1.5 พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไปและอาชีพที่เลือกจะดีขึ้น ถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกว่า จะสนองความต้องการของตนเองได้ดีเพียงใดและความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะวินิจฉัยเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6.1. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลเช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยมและฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาจะเลือกนั้น จะสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

6.1.7 ข้อเสนอแนะทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตนและช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่าอาชีพใด จะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

6.1.8 ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพจะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้นสนองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง และความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

6.1.9 ความพึงพอใจเป็นผลจากงานซึ่งสนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบัน หรือเป็นผลจากงานซึ่งมีที่ท้าวว่าจะสนองความต้องการของบุคคลนั้นในอนาคต

6.1.10 การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือก จะเปลี่ยนได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

สรุปได้ว่า บุคคลส่วนมากเลือกอาชีพหรือสาขาวิชาที่เรียนเพื่อจะสนองความต้องการของตนเองและการเลือกอาชีพหรือสาขาวิชาที่เรียนก็จะพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้บุคคลต้องรู้จัก เข้าใจ และยอมรับตัวเองในทุกด้านในคุณลักษณะของงาน รู้จักเข้าใจในงานอาชีพ เช่น ลักษณะของงานหรือภารกิจที่ต้องทำต้องปฏิบัติ สภาพแวดล้อมของงาน คุณสมบัติที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เป็นต้น แล้วบุคคลจึงตัดสินใจตามความต้องการ ความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ดังนั้นการตัดสินใจเลือกอาชีพหรือเรียนต่อจะไม่เกิดขึ้นทันทีทันใด ต้องเป็นกระบวนการที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

6.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์

ฮอลแลนด์ (ประยูร มัยโกคา.2539 : 21-23 ; อ้างอิงจาก Holland. 1966. *The Psychology of Vocational Choice.*) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้สร้างทฤษฎีการเลือกอาชีพและสร้างแบบวัดความสนใจในอาชีพ และแบบสำรวจบุคลิกภาพของตนเองเพื่อช่วยในการประกอบอาชีพ โดยมีแนวความคิดว่า การเลือกอาชีพเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพและความสนใจในอาชีพ แสดงให้เห็นถึงลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ในการทำงานและการใช้เวลาว่าง ฮอลแลนด์ ได้ศึกษาถึงสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของบุคคลหรือบุคลิกภาพ แล้วสรุปว่า ความพึงพอใจในอาชีพ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และสัมฤทธิ์ผลในการทำงานขึ้นอยู่กับ

ความสอดคล้องกันระหว่างบุคลิกภาพของแต่ละคนกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยสาระสำคัญของทฤษฎีการเลือกอาชีพของ ฮอลแลนด์มี 4 ประการ คือ

6.2.1 ลักษณะของบุคลิกภาพและสภาพแวดล้อมทางอาชีพของบุคคลตามที่ ฮอลแลนด์ได้แบ่งไว้มี 6 ประเภท

6.2.1.1 ประเภทที่ชอบสิ่งที่เป็นรูปธรรม บุคคลประเภทนี้ชอบเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือกิจกรรมที่ไม่ค่อยมีความสลับซับซ้อน มีร่างกายที่แข็งแรงคล่องแคล่ว ว่องไว สามารถทำงานหนักได้และโดยทั่ว ๆ ไป จึงไม่ค่อยชอบเข้าสังคม สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ได้แก่ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานช่างฝีมือ เช่น ช่างก่อสร้าง ช่างซ่อมบำรุง ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ และอาชีพเกษตร เป็นต้น

6.2.1.2 ประเภทที่มีสติปัญญาดี เป็นพวกที่ชอบทำงานที่ใช้สมองมากกว่าใช้กำลัง มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นนามธรรมได้ดี ชอบความอิสระ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ ได้แก่ อาชีพ นักวิทยาศาสตร์ ในสาขาต่าง ๆ เช่น แพทย์ นักเคมี นักฟิสิกส์ นักคณิตศาสตร์ เป็นต้น

6.2.1.3 ประเภทที่ชอบสังคม เป็นบุคคลที่ชอบสังคมกับผู้อื่น ชอบแสดงตัว ชอบสนทนาโดยทั่วไปจะมีทักษะในสังคม ชอบช่วยเหลือผู้อื่น สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ ได้แก่ อาชีพเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม เช่น ครู อาจารย์ ผู้บริหารการศึกษา นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และนักแนะแนว เป็นต้น

6.2.1.4 ประเภทชอบระเบียบแบบแผน เป็นบุคคลที่เคร่งครัดกับกฎเกณฑ์ ไม่ค่อยมีความยืดหยุ่น มีความรอบคอบและขยันหมั่นเพียร สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ ได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับตัวเลข งานที่เกี่ยวข้องกับระเบียบแบบแผน หรืองานที่จะต้องปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เช่น เสมียน เลขานุการ บรรณารักษ์และนักสถิติ เป็นต้น

6.2.1.5 ประเภทชอบความทะเยอทะยาน เป็นผู้ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำ ชอบมีอำนาจ มีความสามารถในการเพื่อนำไว้วางใจคนอื่น มีความกล้าได้กล้าเสีย และชอบแสดงตัว สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ ได้แก่ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการบริการ การค้า นักการเมือง เช่น อาชีพผู้จัดการฝ่ายขาย ผู้จัดการฝ่ายบุคคล นักธุรกิจและนักการเมือง เป็นต้น

6.2.1.6 ประเภทชอบศิลปะ เป็นบุคคลที่มีจินตนาการสูง มีความคิดเห็นทางด้านศิลปะเป็นของตนเอง ชอบอิสรภาพ ไม่ชอบระเบียบแบบแผนสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ ได้แก่ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ เช่น จิตรกร ประติมากร ช่างออกแบบ นักประพันธ์ นักดนตรี เป็นต้น

6.2.2บรรดาอาชีพต่าง ๆ สามารถแบ่งตามลักษณะและสภาพแวดล้อมได้ 6 ชนิดที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของคนทั้ง 6 ประเภท โดยที่บุคลิกภาพด้านอาชีพของบุคคลต่างกัน จึงทำให้ความสนใจ และความถนัดต่างกันด้วย บุคคลจึงมีแนวโน้มที่จะหันเข้าหาบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง ดังนั้นบุคคลในกลุ่มเดียวกันจึงมักจะมีอะไรที่คล้าย ๆ กัน

6.2.3บุคคลย่อมแสวงหาสภาพแวดล้อม และอาชีพที่เปิดโอกาสให้เขาได้ใช้ทักษะและความสามารถ เพื่อแสดงออกถึงค่านิยมและทัศนคติ ตลอดจนการมีบทบาทที่เหมาะสมและหลีกเลี่ยงบทบาทที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง

6.2.4พฤติกรรมของบุคคล สามารถอธิบายได้จากปฏิกริยาระหว่างแบบฉบับแห่งพฤติกรรมของเขากับสภาพแวดล้อมของเขา

สรุปว่า บุคคลจะพยายามเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ และสภาพแวดล้อมที่ตนเองต้องการ โดยฮอลแลนด์ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 6 ประเภท คือ ประเภทที่ชอบสิ่งที่เป็นรูปธรรม ประเภทที่มีสติปัญญาดี ประเภทที่ชอบสังคม ประเภทชอบระเบียบแบบแผน เป็นบุคคลที่เคร่งครัดกับกฎเกณฑ์ ประเภทชอบความทะเยอทะยาน และประเภทชอบศิลปะ

6.3 ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของกินจ์เบอร์ก

กินจ์เบอร์ก (ประยูร มัยโกคา.2539: 26-27 ; อ้างอิงจาก Gingberg. 1966.*The Development of Human Resources.*) ได้สรุปถึงทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพไว้ โดยได้ศึกษาพัฒนาการที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุคคลโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหนึ่ง และตั้งเป็นทฤษฎีขึ้นมา และกล่าวถึงการเลือกอาชีพว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่ใช่เป็นการตัดสินใจเพียงครั้งเดียว แต่เป็นการตัดสินใจที่เป็นลำดับติดต่อกันไป แต่ละขั้นของกระบวนการมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางอายุของแต่ละคน ซึ่งกาลเวลาเหล่านี้จะไม่ย้อนกลับไปอีก ดังนั้นเมื่อตัดสินใจไปแล้วจะกลับหลังไม่ได้ การเลือกเป็นกระบวนการที่มุ่งไปสู่กาลข้างหน้า และจบลงด้วยการผสมกลมกลืนระหว่างความสนใจ ความต้องการของตนเองกับความเป็นจริงในโลก ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเลือก ตามทฤษฎีของกินจ์เบอร์ก และคณะประกอบด้วยหลัก 4 ประการ คือ

6.3.1การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการพัฒนาที่เกิดขึ้นโดยใช้เวลานานกว่า10ปีขึ้นไป

6.3.2กระบวนการนี้ไม่มีการย้อนกลับ

6.3.3กระบวนการเลือกอาชีพ สำเร็จได้ด้วยการประสานระหว่างความสนใจ ความสามารถ ค่านิยมและความเป็นจริงของสภาพแวดล้อม

6.3.4กระบวนการเลือกอาชีพครอบคลุมระยะต่าง ๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้คือ

6.3.4.1ระยะการเพื่อฝัน บุคคลที่อยู่ในระยะนี้ คือ วัยเด็กตอนต้น วัยนี้ จะมีการพิจารณาการเลือกอาชีพอย่างคร่าว ๆ ชาติเหตุผลที่สมควร และชาติรากฐานของความเป็นจริง

ดังนั้นการเลือกอาชีพในระยะนี้ จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นการเลือกอาชีพตามอุดมคติ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

6.3.4.2ระยะการทดลอง เริ่มเมื่ออายุ 11-17 ปี ระยะนี้บุคคลจะเริ่มมีความรู้สึก และยอมรับว่าตนเองสนใจและชอบทำกิจกรรมบางประเภท จนกระทั่งในที่สุดก็จะเริ่มจัดระบบความคิดเกี่ยวกับเรื่องอาชีพความสามารถทางอาชีพ และคุณค่าทางอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง

6.3.4.3ระยะความเป็นจริง อายุ 17 ปี ถึง วัยผู้ใหญ่ โดยแบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

-ขั้นการสำรวจ เป็นระยะที่มีความกระตือรือร้นที่สร้างวามสมบูรณ์ให้กับ การเลือกอาชีพของตน โดยการประเมินจากประสบการณ์ที่เกี่ยวกับอาชีพในลักษณะที่เป็นจริง

-ขั้นการตัดสินใจแน่นอนเมื่อบุคคลมีประสบการณ์และการประเมินผล ก็จะทำให้เขาอยู่ในระยะของการก่อนเป็นรูปเป็นร่าง ในด้านอาชีพที่ชัดเจน

-ขั้นการระบุนรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของอาชีพ บุคคลเริ่มให้ความสนใจกับตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ของงานอาชีพ จะมีการระบุและเลือกอาชีพในที่สุด หากอาชีพใดไม่เป็นที่พอใจก็อาจจะเปลี่ยนโดยการเฝ้าหาความรู้ใหม่เฉพาะอาชีพอีกต่อไป

สรุปว่า การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการคิดที่มีความต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ตั้งแต่เกิดจนถึงตาย และเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปข้างหน้าเหมือนกับเวลาที่เมื่อเลือกที่จะเดินแล้วไม่สามารถย้อนกลับได้ โดยในวัยเด็กจะเป็นวัยแห่งการเพ้อฝัน เมื่อโตขึ้นมาก็จะเป็นวัยแห่งการทดลองหาอาชีพที่เหมาะสมกับชีวิตของตัวเองเลือก ซึ่งน่าจะเป็นวัยที่เลือกทำงานค้นหาตัวเองว่าตนเองเหมาะสมกับอาชีพอะไร และจะทำการศึกษาต่อในสาขาอาชีพที่ตนเองต้องการจะประกอบในอนาคตจนมาถึงวัยแห่งการเลือกอาชีพ จะเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับความเป็นจริงในอาชีพที่ตนเองได้ตัดสินใจเลือกดำเนินการ

จากการศึกษาทฤษฎีการเลือกอาชีพของนักวิชาการแต่ละท่าน สรุปได้ดังนี้ ตามปกติคนเรามีความต้องการประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งเราก็จะต้องเลือกทำการศึกษาย่างนั้น ๆ ซึ่งการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตั้งแต่เกิดจนถึงตาย ไม่ใช่เป็นการตัดสินใจครั้งเดียวตลอดชีวิต แต่จะลำดับต่อกันไปและเมื่อตัดสินใจไปแล้วก็จะไม่สามารถเรียกร้องกลับมาอีกได้เหมือนกับเวลาที่ผ่านไป การเลือกอาชีพส่วนใหญ่จะเลือกตามความชอบของตัวเองบุคคลเป็นหลัก แต่บางส่วนอาจจะเลือกตามปัจจัยอื่น ๆ เช่น บุคคลรอบข้าง สิ่งแวดล้อม ครอบครัว เพื่อน เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการและความเหมาะสมกับบุคลิกของบุคคลที่ทำการเลือกอาชีพ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้พิจารณาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล
2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ
3. ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต

7.1 ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล

7.1.1 เพศ

สิ่งที่สำคัญต่อความเสมอภาคในการศึกษานั้นคือ การที่เพศชายและเพศหญิงได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน แต่ก็ยังปรากฏว่าความไม่เท่าเทียมกันในด้านเกี่ยวกับเพศทางด้านการศึกษายังพบอยู่ในปัจจุบันนี้ อย่างไรก็ตาม การที่เด็กหญิงหรือสตรีเข้ารับการศึกษายังมีน้อยในบางระดับอาจเป็นเพราะเหตุผลทางเศรษฐกิจของครอบครัว สังคมและสภาพแวดล้อม รวมทั้งค่านิยมดั้งเดิมที่ไม่เห็นความจำเป็นที่จะให้สตรีเรียนสูง ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้เด็กชายและเด็กหญิงที่เป็นประชากรในวัยเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง อย่างไรก็ตามพบว่า ตัวแปรทางด้านเพศมีทั้งความสัมพันธ์และไม่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อ ดังนี้

นันท์นิจี คู่มปริดี (2543 :61) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า นักเรียนโรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเรื่องการศึกษามากขึ้น การศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้สามารถประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต

นาวิณ รุ่งอรุณ (2514 : 53) และสนั่น ประจงจิตร (2514 : 68) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบเดิม ได้ผลที่สอดคล้องกันว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อและการเลือกอาชีพ

ราตรี รุ่งโรจน์ดี (2515 : 105) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า นักเรียนชายมักเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิงและนักเรียนหญิงก็มักเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนชาย

ศิริลักษณ์ จินดากุล (2512 : 56) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบการเลือกอาชีพและความมุ่งหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่างจังหวัด พบว่าเหตุผลที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันในการเลือกศึกษาต่อคือ นักเรียนชายมีความต้องการศึกษาหา

ความรู้เพิ่มเติม ต้องการเรียนจนจบระดับมหาวิทยาลัย ต้องการมีความรู้ด้านวิชาชีพ และไม่ต้องการอยู่บ้านเฉยๆ สำหรับนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันทางด้านค่านิยมทางวิชาชีพ

สรุปได้ว่า เพศมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา พบว่าเพศชายสนใจอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก และอาชีพที่โลดโผนตื่นเต้น ส่วนเพศหญิงจะสนใจในอาชีพเกี่ยวกับศิลปะ บัญชี งานด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนั้นเพศหญิงจึงน่าจะทำการศึกษาต่อทางสายสามัญมากกว่าเพศชาย

3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามารถทางการเรียนของนักเรียนซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการเลือกศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งได้มีผู้ทำการศึกษาในดังนี้

สมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540:397-413) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสนใจเลือกเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายสามัญมากที่สุด และมีเหตุผลด้านความสนใจและความถนัดแตกต่างกันออกไป

อานันท์ ทาปทา (2533 :81) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีศักยภาพต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษา กรณีศึกษา อำเภอภักดีนครินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ และพบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

อุไร มั่นหมั่น (2539:66) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกสายวิชาของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงคือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.00ขึ้นไป เลือกสายสามัญและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำถึงปานกลางคือมีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ถึง 3.00 เลือกสายอาชีพ

สรุปได้ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อทางสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ

7.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

7.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพเป็นสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ก่อให้เกิดรูปแบบในการดำเนินชีวิตของบุคคลที่แตกต่างกันออกไป นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในทางบวก มีโอกาสที่จะคล้อยตามอาชีพของผู้ปกครองที่ตนปรารถนา ดังนั้นจึงมีผู้วิจัยที่ค้นพบถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการเรียนต่อทางด้านต่าง ๆ

คอลลาโซ (Collozo. 1967 : 1534-1535) กระทบกับกลุ่มตัวอย่างเด็กชายเปอร์โตริกัน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมือง ซึ่งบิดามารดาประกอบอาชีพชั้นสูงหรือรับราชการ มักจะเลือกอาชีพระดับสูง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบทบิดามารดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม เช่น ทำนา หรือ กรรมกร จะเลือกอาชีพในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่

เฟลวาร์ดและฮัลเซย์ (Floud and Halsey. 1969 : 213) พบว่า โอกาสการเข้าศึกษาต่อในระดับวิทยาลัยของผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ที่มีสติปัญญาในระดับเดียวกันแต่อยู่ในชนชั้นของสังคมที่แตกต่างกันมีโอกาสสอบเข้าได้ต่างกัน บุตรของผู้ที่อยู่ในสังคมวิชาชีพสูงกว่าย่อมได้รับโอกาสสูงกว่าผู้ที่อยู่ในชนชั้นที่สังคมวิชาชีพระดับต่ำ

นิมิต อัครวรรณ์ (2521 : 65-66) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาอาชีพแตกต่างกันจะทำให้บุตรได้เข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายสามัญแตกต่างกันด้วย คือ นักเรียนที่มีบิดามารดาอาชีพสูงจะได้เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาลได้มากกว่า

มนัส สุวรรณ และประหยัด ปานดี (2532 : 18-22) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการศึกษาของบุตรมาก เพราะหากผู้ปกครองมีอาชีพที่ดี รายได้สูงก็สามารถส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาที่ดี อาชีพของผู้ปกครองนอกจากจะกำหนดรายได้ของครอบครัวแล้วยังมีส่วนในการกำหนดสาขาวิชาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อด้วย โดยปกติผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ และประกอบธุรกิจ มักสนับสนุนให้บุตรได้เรียนจนถึงระดับมหาวิทยาลัยและผู้ปกครองของนักเรียนบางคนอาจชักนำหรือเป็นรูปแบบในด้านการประกอบอาชีพ บุตรจึงมักจะเลือกเรียนในสาขาวิชาเดียวกันกับผู้ปกครองในระดับอุดมศึกษา

สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองหรือบิดามารดา จะมีส่วนในการเลือกเรียนสูงด้วย คือ ถ้าบิดามารดามีอาชีพที่เป็นที่ยอมรับในสังคมก็จะให้ลูกเรียนทางสายสามัญ ส่วนบิดามารดาที่มีอาชีพที่เป็นที่นับหน้าถือตาในสังคมน้อย ก็จะมีแนวโน้มให้ลูกเรียนทางสายอาชีพมากกว่าสายสามัญซึ่งเมื่อเรียนจบแล้วสามารถทำงานได้เลย

7.2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองหรือบิดามารดาเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวเด็กนักเรียนมากที่สุด และเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือแก่บุตรของตนดังจะเห็นจากการศึกษาของนักวิจัยหลายท่าน ดังนี้

ขวัญใจ เลอจันทร์ (2514 : 52) ได้ศึกษาวิจัย พบว่าการศึกษาของบุตรมีความสัมพันธ์กับการศึกษาของบิดา กล่าวคือ ถ้าบิดามีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะส่งบุตรให้ได้รับการศึกษาสูง

แซนนอน (Shannon. 1964 : 169-173) พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ คือผู้ที่ไม่เคยได้รับการศึกษาในโรงเรียนและผู้ที่ยังไม่จบชั้นประถมศึกษาชั้นนั้น ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้บุตรได้เรียนหนังสือในชั้นสูง ๆ ถึงแม้ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะรู้ว่าการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นแก่บุตรก็ตาม แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็ยังคงไม่ต้องการให้บุตรได้เรียนต่อเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นอกจากนั้นผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจว่าการศึกษาระดับชั้นนั้นๆ มีเพียงแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และยังคงต้องการให้บุตรเจริญรอยตามบรรพบุรุษคือการทำไร่ ทำนา ต่อไป

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 93-94) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองร้อยละ 74.0 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาเท่านั้น

สมบัติ สุขสมบุรณ์ (2540 : 414) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโดยมีเหตุผลของปัจจัยต่อความสนใจและความถนัด ความมีชื่อเสียงและการประกอบอาชีพในอนาคตที่แตกต่างกัน

อดัม (Adams.1967 : 364-367) พบว่า บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงบุตรหลานของครอบครัวนั้นจะได้รับการศึกษาสูงด้วย ส่วนบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำความต้องการจะให้บุตรได้รับการศึกษาสูงมีน้อย

สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของบุตร ซึ่งผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำส่วนใหญ่จะไม่ต้องการให้บุตรได้เรียนหนังสือต่อ ถึงแม้รู้ว่าการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นก็ตาม และบางครั้งก็ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่จะส่งเสริมให้เรียนต่อทางสายอาชีพ เมื่อจบออกมาแล้วจะได้ช่วยเหลือครอบครัวได้อย่างรวดเร็ว ยกเว้นผลงานวิจัยของ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่จะจบการศึกษาระดับประถมศึกษาเท่านั้น

7.2.3 ระดับรายได้รวมของผู้ปกครอง

รายได้รวมของผู้ปกครองเป็นรายได้ที่สามารถคิดเป็นจำนวนในรูปของเงินตราของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกันซึ่งมีผลต่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นดังจะเห็นจากการศึกษาของนักวิจัยหลายท่านดังนี้

วรรณวิภา จตุชัย (2536 :10-11) ได้ศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อในระดับ บุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่อยู่ในฐานะดี และฐานะปานกลางจะส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่อยู่ในฐานะต่ำ

วิทยา วิสูตรเรืองเดช (2545:49) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ระดับรายได้รวมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ กล่าวคือ รายได้รวมของผู้ปกครองส่งผลต่อการศึกษาโดยรายได้ที่มีมากจะส่งผลต่อการศึกษาในสายสามัญและรายได้ปานกลางหรือค่อนข้างต่ำจะส่งผลต่อการศึกษาในสายอาชีพ

สมบัติ สุขสมบุญ (2540 : 421) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกันมีเหตุผลของปัจจัยต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสามัญหรือสายอาชีพศึกษาในด้านความสนใจและความถนัด ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเศรษฐกิจและสังคม

อภิชัย พันธเสน (2518 : 7) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า บุตรของผู้ที่มีฐานะดีจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพดีและสามารถที่จะเรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นด้วย แต่บุตรหลานผู้ที่มีฐานะยากจนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพต่ำและจำเป็นที่จะต้องหยุดการศึกษาเพียงในระดับที่เป็นภาคบังคับเท่านั้น

สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นสิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความต้องการในการเลือกศึกษาต่อในระดับสายสามัญ ถ้าฐานะทางครอบครัวดี ครอบครัวจะส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น เพื่อสร้างฐานะของตนให้ดีขึ้น แต่ถ้าครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะไม่มีเงินทุนที่จะให้นักเรียนได้รับการศึกษาในสายสามัญแต่จะสนับสนุนให้นักเรียนเรียนในสายอาชีพเมื่อเรียนจบแล้วสามารถหางานทำเลี้ยงชีพได้

7.3 ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต

ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตเช่น โอกาสในการศึกษาต่อ โอกาสในการประกอบอาชีพ และโอกาสในการได้รับทุนการศึกษาเป็นต้นซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3ทั้งนี้ปัจจัยได้ส่งผลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ การให้ความสำคัญกับการวางแผนในอนาคตของนักเรียนเอง ดังจะเห็นจากการศึกษาของนักวิจัยหลายท่าน ดังนี้

กัญจิกา กิตติเอกชัย (2546 : 90) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาต่อ ณ อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีเป้าหมายในเรื่องของความต้องการให้บุตรหลานเป็นแบบอย่างที่ดีมีโอกาสศึกษาต่อมากขึ้นและเพื่อยกระดับการศึกษาของบุตรหลานให้สูงขึ้น

กาญจนรติ ไกรกุล (2541 : 199) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความนิยมของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับประถมศึกษา : กรณีศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผู้ปกครองนิยมโรงเรียนที่มีการจัดสวัสดิการช่วยเหลือด้านการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน

ณัฐจริยา แสงสว่าง (2533 : 65-69) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของประชาชนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคกลาง ซึ่งพบว่า นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนก็เพราะต้องการมีรายได้เพิ่มขึ้นเมื่อจบหลักสูตร

ทรงกลด กลิ่นหอม (2546 : 68) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า โอกาสในอนาคตเป็นความคาดหวังต่องานอาชีพในอนาคตเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเกิดในอนาคตข้างหน้า

วรรณิ แกมเกตุ (2536:109-165) ได้ศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานศึกษาสำหรับบุตรของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคกลาง พบว่า ผู้ปกครองเลือกสถานศึกษาสำหรับบุตรก็เพราะคาดหวังจะได้บรรลุประโยชน์จากสถานศึกษา เช่น ด้านการงานและอาชีพที่สามารถหารายได้และนำความรู้มาช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ

วิลาวัลย์ รัต นเศรษฐากุล และคณะ (2530 : 188) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาต่อเนื่องในชุมชนชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เหตุผลจูงใจที่ทำให้ประชาชนในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้ารับการเรียนเพื่อต้องการเพิ่มรายได้

เวนรอท (Weinroth.1974:1453-A) ได้ศึกษาวิจัย ความสนใจในอาชีพของเด็กผู้หญิงวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนหญิงเกรด 8-12 ในเขตเมืองเทียโฮกาและพอดเตอร์ ในรัฐเพนซิลวาเนีย โดยใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของแฮดแมน ไกอเธอร์ (Hachman Gaither Vocational Interest Inventory) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวัยรุ่นอายุสูงกว่า 16 ปี จะมีความสนใจในอาชีพแคบและลึกซึ้งกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ทั้งนี้เนื่องจากว่า เด็กในวัยรุ่นมีความเข้าใจตนเองและมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมากขึ้น

สุทธิพันธ์ ผ่องอักษร (2540 : 96-97) ที่ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าผู้ปกครองคาดหวังว่าโรงเรียนมีการให้ทุนอาหารกลางวันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือทุนอื่นๆที่โรงเรียนควรจัดให้เป็นสวัสดิการที่เหมาะสมให้กับนักเรียน

สุรัตน์ ไชยชมภู (2535 : 131) ที่พบว่าผู้ปกครองและนักเรียนต้องการให้รัฐมีทุนการศึกษาสนับสนุน มีทุนอาหารกลางวันฟรี

โสภณ เสือพันธ์ (2529 : 34-40) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังในรายได้ที่สูงขึ้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา

อุไร มั่นหมั่น (2540 : 84-87) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความมั่นใจในตนเองว่า ตนเองเป็นผู้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ เพราะเป็นสายวิชาที่ตนเองชอบและสนใจ สามารถนำวิชาความรู้เป็นประกอบอาชีพได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตจะมีส่วนสำคัญในการเลือกศึกษาต่อเนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3จะมีการวางแผนอนาคตให้กับตัวเองโดยที่จะพิจารณาจากปัจจัยทางด้านนี้เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อที่จะบรรลุถึงเป้าหมายในชีวิต

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนद्रุณาจังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 593 คน และโรงเรียนद्रุณา จำนวน 598 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 239 คน และโรงเรียนद्रุณา จำนวน 240 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 1 นำเอารายชื่อนักเรียนในบัญชีเรียกชื่อที่เรียงตามตัวอักษรที่อยู่ในโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนद्रุณาจำนวน 593 คน และจำนวน 598 คน ตามลำดับ นักเรียนแต่ละคนจะมีเลขที่กำหนดมาจากการเรียงตามตัวอักษรของชื่อนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane ที่มีความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนที่ 5% (ธีรวิมล เอกกะกุล. 2544 :135) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e แทน ระดับความคลาดเคลื่อน

แทนค่าจากสูตร (โรงเรียนเบญจมราชูทิศ)

$$n = \frac{593}{1 + 593(0.05)^2}$$

$$\approx 238.87$$

ขนาดของตัวอย่าง = 239 คน

แทนค่าจากสูตร (โรงเรียนดรุณา)

$$n = \frac{598}{1 + 598(0.05)^2}$$

$$\approx 239.67$$

ขนาดของตัวอย่าง = 240 คน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โรงเรียนเท่ากับ 239 คนและ 240 คน ตามลำดับรวมทั้งสิ้น 479 คน

ขั้นตอนที่ 3 หาช่วงของการสุ่ม (Sampling interval) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 88)

$$\text{Sampling interval (i)} = \frac{N}{n}$$

เมื่อ N คือ ขนาดของประชากร

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{แทนค่า (โรงเรียนเบญจมราชูทิศ)} \quad i = \frac{479}{239}$$

$$= 2.00$$

ช่วงการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ = 2.00

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า (โรงเรียนตรุณา)} \quad i &= \frac{479}{240} \\ &\approx 1.99 \\ \text{ช่วงการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนตรุณา} &= 2.00 \end{aligned}$$

เมื่อได้ช่วงการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแล้วก็ทำการสุ่มคัดเลือกประชากรตัวอย่างโดยการเขียนเลขที่ของนักเรียนแล้วทำการจับสลากให้ได้เท่ากับขนาดตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม(Questionnaire) ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณี ศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบที่มีคำถามให้เลือกตอบเพียงข้อเดียวจากคำตอบที่ให้เลือกมากกว่า 2 คำตอบขึ้นไป (Multiple Choices) และเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าหรือมาตราจัดอันดับ(Rating Scale) แบบสอบถามจะประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบที่มีตัวเลือกให้ตอบ (Multiple Choices) ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนและผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าหรือมาตราจัดอันดับ(Rating Scale) ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบการตัดสินใจของนักเรียนโดยกำหนดให้นักเรียนเลือกตอบตามความคิดเห็นของตนเอง ข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยใช้มาตราวัดตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) เป็นเครื่องมือวัด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนเขียนความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและบทความทางวิชาการ แนวคิดทฤษฎี วารสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ สายอาชีวศึกษา แล้วรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย คำถามวิจัย และตัวแปรทุกตัวตามกรอบ และแนวทางที่กำหนดไว้

3. ตรวจสอบสอบถามฉบับร่างเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยกระทำใน 5 ขั้นตอนดังนี้

3.1 ตรวจสอบด้วยตนเอง เป็นการตรวจสอบการใช้ถ้อยคำและและการใช้ประโยค ว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

3.2 ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมด้านเนื้อหาที่ต้องการจะวัดในแต่ละข้อหรือไม่ เมื่อตรวจสอบแล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

3.3 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี จำนวน 50 คน แล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 วิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือกระทำโดยอาศัยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรครอนบัค (Cronbach) (อ้างใน บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. 2540 : 206) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum sj^2}{sj^2} \right]$$

เมื่อ α หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n หมายถึง จำนวนข้อของแบบสอบถาม

sj^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนของคำถามแต่ละข้อ

s^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนของคำถามทั้งหมดในแบบสอบถาม

ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8575 จึงถือว่าแบบสอบถามดังกล่าวเชื่อถือได้และใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้

3.5 ปรับแก้ไขแบบสอบถามเพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อแสดงตัวต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมราชูทิศและผู้จัดการโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ในการขอความอนุเคราะห์ เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ขอความร่วมมือจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายนปีการศึกษา 2546 โดยผู้วิจัยที่โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี
4. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์มาจัดเรียงเรียงข้อมูล แยกข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบแบบสอบถามว่ามีข้อความครบถ้วนหรือไม่
 2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแปลงค่าแล้วนำการบันทึกในตารางบันทึกข้อมูล (Coding table) โดยให้คะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่กำหนด ในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ดังนี้
- ตอนที่ 1
- 2.1 เพศ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - ชาย = 1
 - หญิง = 2
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ = 1
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง = 2
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง = 3
 - 2.3 อาชีพของผู้ปกครอง มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - เกษตรกร กสิกร ประมง = 1
 - รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ = 2
 - ค้าขาย / นักธุรกิจ = 3
 - รับจ้างทั่วไป = 4
 - ผู้ที่ไม่ประกอบอาชีพ = 5
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ) = 6

2.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ได้รับการศึกษต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น = 1

ได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา = 2

ได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป = 3

2.5 ระดับรายได้รวมของผู้ปกครอง มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

รายได้รวมของผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาท = 1

รายได้รวมของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาท = 2

รายได้รวมของผู้ปกครองสูงกว่า 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป = 3

2.6 โอกาสในอนาคต มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

โอกาสในการศึกษาต่อ = 1

โอกาสในการประกอบอาชีพ = 2

โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา = 3

อื่นๆ (โปรดระบุ) = 4

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดองค์ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ลักษณะคำถามเป็นแบบจำกัดคำตอบให้เลือกตายตัว (Fixed Alternative Questions) มี 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด “มากที่สุด” หมายถึง ผู้ตอบยอมรับว่าข้อความนั้นตรงกับการตัดสินใจของตนมากที่สุด “มาก” หมายถึง ผู้ตอบยอมรับว่าข้อความนั้นตรงกับการตัดสินใจของตนมาก “ปานกลาง” หมายถึง ผู้ตอบยอมรับว่าข้อความนั้นตรงกับ การตัดสินใจของตนปานกลาง “น้อย” หมายถึง ผู้ตอบยอมรับว่าข้อความนั้นตรงกับการตัดสินใจของตนน้อย “น้อยที่สุด” หมายถึง ผู้ตอบยอมรับว่าข้อความนั้นตรงกับการตัดสินใจของตนน้อยที่สุด มีคำถาม 10 ข้อ และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543 : 107)

ยอมรับมากที่สุด	ให้คะแนน	5
ยอมรับมาก	ให้คะแนน	4
ยอมรับปานกลาง	ให้คะแนน	3
ยอมรับน้อย	ให้คะแนน	2
ยอมรับน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามตามวิธีวัดของ
ลิเคิร์ท (เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์.2540 : 50-56) กำหนดไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ยอมรับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ยอมรับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ยอมรับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ยอมรับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ยอมรับน้อยที่สุด

3. เมื่อกำหนดการให้คะแนนของข้อมูลได้แล้ว จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย
คอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for
Social Science: SPSS for windows version 10.0) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าสถิติต่าง ๆ
ได้แก่

3.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

3.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

4.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อยละซึ่งเป็น
การอธิบายให้เห็นคุณลักษณะต่าง ๆ และใช้ในการนำเสนอข้อมูลของตัวแปรต้นโดยใช้สูตรดังนี้
(ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537 : 79)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

4.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คือ ค่าคะแนนตัวหนึ่งซึ่งเกิดจากการเอาค่าคะแนนทุกตัวมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนของคะแนนทั้งหมด ซึ่งใช้ในการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางของข้อมูลตัวแปรตามเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรดังนี้ (อังคณา สายยศ. 2523 : 67)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการเทียบเมื่อค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากัน โดยใช้สูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 143)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
x_i	แทน	ค่าของข้อมูล
\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
n	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 สถิติอนุมานหรือสถิติอ้างอิง (Inferential statistics) ประกอบด้วย

4.2.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวอย่างประชากรเมื่ออ้างอิงไปยังประชากรใช้สำหรับทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลในรูปความถี่ เพื่อสรุปว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันหรือไม่โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square : χ^2) โดยใช้สูตร ดังนี้

4.2.1.1 สูตรการทดสอบด้วยวิธีไค-สแควร์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 175)

$$\chi^2 = \frac{\sum (O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
O_{ij}	แทน	ความถี่ที่ได้จากการสังเกต
E_{ij}	แทน	ความถี่ที่คาดหวังทางทฤษฎี
i	แทน	ความถี่ในแต่ละแถว
j	แทน	ความถี่ในแต่ละสดมภ์

4.2.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรอิสระ 1 ตัว ซึ่งแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปจะส่งผลแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติเอฟ (F-test) เพื่อใช้ทดสอบ โดยใช้สูตรนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ MS_B แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Different : LSD (สุวรรณา ชูโชติ.2541:197)

$$LSD = t_{\alpha/2} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]} \quad \text{เมื่อ } df = n-k$$

เมื่อ MSE แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

n_1 แทน จำนวนตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 แทน จำนวนตัวอย่างกลุ่มที่ 2

df แทน องศาแห่งความเป็นอิสระ

$t_{\alpha/2}$ แทน การทดสอบค่าที(t-test)โดยกำหนดเขตวิกฤตหรือเขตปฏิเสธสมมติฐานไว้ปลายโค้งทั้งสองข้าง

4.2.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่มี 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติที (t-test) เพื่อใช้ทดสอบโดยใช้สูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 162)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 :โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
Mean	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และ ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่าง ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โดยการหาค่าที่และค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Different : LSD

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตของผู้ตอบแบบสอบถาม โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนद्रฤณา จังหวัดราชบุรี โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของสายวิชาที่นักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี เลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

สายวิชา	จำนวน	ร้อยละ
สายสามัญ	105	43.9
สายอาชีวศึกษา	134	56.1
รวม	239	100.0

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี เลือกศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 และเลือกศึกษาต่อสายสามัญ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละของสายวิชาที่นักเรียนโรงเรียนดรฤณา จังหวัดราชบุรี เลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

สายวิชา	จำนวน	ร้อยละ
สายสามัญ	130	54.2
สายอาชีวศึกษา	110	45.8
รวม	240	100.0

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี เลือกศึกษาต่อสายสามัญ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 และเลือกศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ		โรงเรียนดรุณา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ				
ชาย	133	55.6	114	47.5
หญิง	106	44.4	126	52.5
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
ต่ำกว่า 2.00	90	37.7	80	33.3
2.00-2.99	85	35.6	116	48.3
3.00 ขึ้นไป	64	26.8	44	18.3

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 133 คน และเพศหญิง จำนวน 106 คน. คิดเป็นร้อยละ 55.6 และ 44.4 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 37.7 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 จำนวน 90 คน รองลงมา ร้อยละ 35.6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยที่ 2.00-2.99 จำนวน 85 คน และมีเพียงร้อยละ 26.8 เท่านั้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป จำนวน 64 คน

กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนดรุณา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 126 คน และเพศชาย จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 และ 47.5 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 48.3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยที่ 2.00-2.99 จำนวน 116 คน รองลงมา ร้อยละ 33.3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 จำนวน 80 คน และมีเพียงร้อยละ 18.3 เท่านั้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป จำนวน 44 คน

ตาราง 7 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองและระดับรายได้รวมของผู้ปกครอง

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ		โรงเรียนครุณา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง				
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	77	32.2	34	14.2
มัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา	69	28.9	80	33.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	93	38.9	126	52.5
4. อาชีพของผู้ปกครอง				
เกษตรกร กสิกร ประมง	48	20.1	21	8.8
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	76	31.8	102	42.5
ค้าขาย/นักธุรกิจ	82	34.3	117	48.8
รับจ้างทั่วไป	33	13.8	-	-
ผู้ที่ไม่ประกอบอาชีพ	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-
5. ระดับรายได้รวมของผู้ปกครอง				
มีรายได้ต่ำกว่า 10,000บาท / เดือน	84	35.1	19	7.9
มีรายได้ระหว่าง 10,001-30,000บาท / เดือน	120	50.2	137	57.1
มีรายได้สูงกว่า 30,001บาท / เดือนขึ้นไป	35	14.6	84	35.0

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ส่วนใหญ่ จำนวน 93 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า รองลงมาผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 77 คน มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 38.9 และ 32.2 ตามลำดับ ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 82 คน มีอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจ รองลงมา มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 76 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.9 และ 32.2 ตามลำดับ และผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 120 คน มีรายได้ระหว่าง 10,001-30,000 บาท / เดือน รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท / เดือน จำนวน 84 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.2 และ 35.1 ตามลำดับ

ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนटनाส่วนใหญ่จำนวน 126 คน มีการศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า รองลงมาผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 52.5 และ 33.3 ตามลำดับ ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 117 คน มีอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจ รองลงมา มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 112 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48.8 และ 42.5 ตามลำดับ และผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 137 คน มีรายได้ระหว่าง 10,001-30,000 บาท / เดือน รองลงมา มีรายได้สูงกว่า 30,001 บาท / เดือนขึ้นไปจำนวน 84 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 35.0 ตามลำดับ

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโอกาสในการศึกษาต่อ โอกาสในการประกอบอาชีพ และโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา

ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ		โรงเรียนटना	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. โอกาสในอนาคต				
โอกาสในการศึกษาต่อ	56	23.4	95	39.6
โอกาสในการประกอบอาชีพ	101	42.3	88	36.7
โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา	82	34.3	57	23.8
อื่นๆ	-	-	-	-

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ เหตุผลสำคัญในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่คือ โอกาสในการประกอบอาชีพ จำนวน 101 คน รองลงมา คือโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา จำนวน 82 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 42.3 และ 34.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนटना เหตุผลสำคัญในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่คือ โอกาสในการศึกษาต่อ จำนวน 95 คน รองลงมา คือโอกาสในการประกอบอาชีพจำนวน 88 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 39.6 และ 36.7 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

ข้อ	องค์ประกอบของการตัดสินใจ	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ			โรงเรียนครุณา		
		\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	นักเรียนเลือกเรียนเพราะครอบครัวของนักเรียนมีฐานะทางการเงินดีส่งให้เรียนต่อในระดับสูงขึ้น	2.99	1.14	ปานกลาง	3.47	0.81	ปานกลาง
2	นักเรียนเลือกเรียนเพราะจะได้รับผลตอบแทนสูงในอนาคต	3.36	0.98	ปานกลาง	3.67	0.71	มาก
3	นักเรียนเลือกเรียนเพราะเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ	3.40	0.89	ปานกลาง	3.80	0.72	มาก
4	นักเรียนเลือกเรียนเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ	3.64	2.74	มาก	3.99	0.67	มาก
5	นักเรียนเลือกเรียนเพราะนำไปสู่อาชีพที่มีหน้าที่การงานและเกียรติยศชื่อเสียง	3.56	1.05	มาก	4.06	0.76	มาก
6	นักเรียนเลือกเรียนเพราะนำไปสู่อาชีพที่มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต	3.63	1.04	มาก	4.03	0.82	มาก
7	นักเรียนเลือกเรียนเพราะสามารถสืบทอดอาชีพผู้ปกครอง	2.78	1.23	ปานกลาง	3.57	1.21	มาก
8	นักเรียนเลือกเรียนเพราะสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.21	1.21	ปานกลาง	4.01	1.02	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบของการตัดสินใจ	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ			โรงเรียนดรุณา		
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
9	นักเรียนเลือกเรียนเพราะได้รับแรงจูงใจและผลักดันจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ญาติพี่น้องและเพื่อน	3.43	1.19	ปานกลาง	3.54	1.46	มาก
10	นักเรียนเลือกเรียนเพราะเหมาะสมกับระดับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัดและบุคลิกของตน	3.85	1.09	มาก	3.53	1.49	มาก
รวม		3.39	0.76	ปานกลาง	3.77	0.63	มาก

จากตาราง 9 พบว่า องค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาทั้ง 10 ข้อ ของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ซึ่งโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนเลือกเรียนเพราะเหมาะสมกับระดับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และบุคลิกของตน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.09 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ นักเรียนเลือกเรียนเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.74 อยู่ในระดับมาก

องค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาทั้ง 10 ข้อ ของนักเรียนโรงเรียนดรุณา ซึ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ นักเรียนเลือกเรียนเพราะนำไปสู่อาชีพที่มีหน้าที่การงานและเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.76 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ นักเรียนเลือกเรียน เพราะนำไปสู่อาชีพที่มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา ตามสมมุติฐานที่ 1

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	49	36.8	84	63.2	133	100.0
หญิง	56	52.8	50	47.2	106	100.0
รวม	105	43.9	134	56.1	239	100.0

$$\begin{aligned} \chi^2 &= 6.121^* \\ df &= 1 \\ p &= 0.013 \end{aligned}$$

จากตาราง 10 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษามีจำนวนทั้งหมด 84 คน เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 63.2 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญมีจำนวนทั้งหมด 56 คนเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 52.8

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าไค - สแควร์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ เท่ากับ 6.121 และค่า p เท่ากับ 0.013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนตรุงนา จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	80	70.2	34	29.8	114	100.0
หญิง	50	39.7	76	60.3	126	100.0
รวม	130	54.2	110	45.8	240	100.0

$$\chi^2 = 22.415^*$$

$$df = 1$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 11 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญมีจำนวนทั้งหมด 80 คน เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 70.2 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษามีจำนวนทั้งหมด 76 คน เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 60.3

จากการทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์เท่ากับ 22.415 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตรุงนา จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน
สายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
ต่ำกว่า 2.00	14	15.6	76	84.4	90	100.0
2.00 ถึง 2.99	42	49.4	43	50.6	85	100.0
3.00 ขึ้นไป	49	76.6	15	23.4	64	100.0
รวม	105	43.9	134	56.1	239	100.0

$$\chi^2 = 58.122^*$$

$$df = 2$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 12 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 ศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษามีจำนวนทั้งหมด 76 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป ศึกษาต่อสายสามัญมีจำนวนทั้งหมด 49 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6

จากการทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์เท่ากับ 58.122 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน
สายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
ต่ำกว่า 2.00	18	22.5	62	77.5	80	100.0
2.00 ถึง 2.99	82	70.7	34	29.3	116	100.0
3.00 ขึ้นไป	30	68.2	14	31.8	44	100.0
รวม	130	54.2	110	45.8	240	100.0

$$\chi^2 = 48.551^*$$

$$df = 2$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 13 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.00 – 2.99 ศึกษาต่อในสายสามัญมีจำนวนทั้งหมด 82 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษามีจำนวนทั้งหมด 62 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติไค – สแควร์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค – สแควร์เท่ากับ 48.551 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน
สายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของผู้ปกครอง						
เกษตรกร กสิกร ประมง	15	31.3	33	68.8	48	100.0
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	43	56.6	33	43.4	76	100.0
ค้าขาย/ นักธุรกิจ	40	48.8	42	51.2	82	100.0
รับจ้างทั่วไป	7	21.2	26	78.8	33	100.0
รวม	105	43.9	134	56.1	239	100.0

$$\chi^2 = 15.767^*$$

$$df = 3$$

$$p = 0.001$$

จากตาราง 14 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวนทั้งหมด 26 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนทั้งหมด 43 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ เท่ากับ 15.767 และค่า p เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึง สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาย
สามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของผู้ปกครอง						
เกษตรกร กสิกร ประมง	8	38.1	13	61.9	21	100.0
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	68	66.7	34	33.3	102	100.0
ค้าขาย/ นักธุรกิจ	54	46.2	63	53.8	117	100.0
รวม	130	54.2	110	45.8	240	100.0

$$\chi^2 = 11.630^*$$

$$df = 2$$

$$p = 0.003$$

จากตาราง 15 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญ ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/
รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนทั้งหมด 68 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา
ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร กสิกร ประมง มีจำนวนทั้งหมด 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ เท่ากับ 11.630 และค่า p เท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่า
ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาย
สามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไป
ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	20	26.0	57	74.0	77	100.0
มัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา	31	44.9	38	55.1	69	100.0
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	54	58.1	39	41.9	93	100.0
รวม	105	43.9	134	56.1	239	100.0

$$\chi^2 = 17.650^*$$

$$df = 2$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 16 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนทั้งหมด 57 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีจำนวนทั้งหมด 54 คน คิดเป็นร้อยละ 58.1

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ เท่ากับ 17.650 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง						
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	32	94.1	2	5.9	34	100.0
มัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา	38	47.5	42	52.5	80	100.0
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	60	47.6	66	52.4	126	100.0
รวม	130	54.2	110	45.8	240	100.0

$$\chi^2 = 25.466^*$$

$$df = 2$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 17 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญศึกษาผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.1 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา มีจำนวนทั้งหมด 42 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ เท่ากับ 25.466 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้รวมของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ
ในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับรายได้รวมของผู้ปกครอง						
รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน	22	26.2	62	73.8	84	100.0
รายได้ระหว่าง 10,001-30,000 บาท/เดือน	57	47.5	63	52.5	120	100.0
รายได้สูงกว่า 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป	26	74.3	9	25.7	35	100.0
รวม	105	43.9	134	56.1	239	100.0

$$\chi^2 = 24.446^*$$

$$df = 2$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 18 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญผู้ปกครองมีรายได้รวมสูงกว่า 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป มีจำนวนทั้งหมด 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาผู้ปกครองมีรายได้รวมต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน มีจำนวนทั้งหมด 62 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ เท่ากับ 24.466 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับรายได้รวมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้รวมของผู้ปกครองกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ
ในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับรายได้รวมของผู้ปกครอง						
รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน	8	42.1	11	57.9	19	100.0
รายได้ระหว่าง 10,001-30,000 บาท/เดือน	67	48.9	70	51.1	137	100.0
รายได้สูงกว่า 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป	55	65.5	29	34.5	84	100.0
รวม	130	54.2	110	45.8	240	100.0

$$\begin{aligned} \chi^2 &= 6.969^* \\ df &= 2 \\ p &= 0.031 \end{aligned}$$

จากตาราง 19 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญผู้ปกครองมีรายได้รวมสูงกว่า 30,001บาท/เดือนขึ้นไป มีจำนวนทั้งหมด 55 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาผู้ปกครองมีรายได้รวมต่ำกว่า 10,000บาท/เดือน มีจำนวนทั้งหมด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไค – สแควร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค – สแควร์ เท่ากับ 6.969 และค่า p เท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับรายได้รวมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โอกาสในอนาคต						
โอกาสในการศึกษาต่อ	50	89.3	6	10.7	56	100.0
โอกาสในการประกอบอาชีพ	22	21.8	79	78.2	101	100.0
โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา	33	40.2	49	59.8	82	100.0
รวม	105	43.9	134	56.1	239	100.0

$$\chi^2 = 67.334^*$$

$$df = 2$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 20 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญนั้นให้เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อคือ โอกาสในการศึกษาต่อ มีจำนวนทั้งหมด 50 คน คิดเป็นร้อยละ 89.3 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษานั้นให้เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ โอกาสในการประกอบอาชีพ มีจำนวนทั้งหมด 79 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ เท่ากับ 67.334 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โอกาสในอนาคตมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ
หรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต	สายสามัญ		สายอาชีวศึกษา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โอกาสในอนาคต						
โอกาสในการศึกษาต่อ	75	78.9	20	21.1	95	100.0
โอกาสในการประกอบอาชีพ	22	25.0	66	75.0	88	100.0
โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา	33	57.9	24	42.1	57	100.0
รวม	130	54.2	110	45.8	240	100.0

$$\chi^2 = 53.971^*$$

$$df = 2$$

$$p = 0.000$$

จากตาราง 21 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อสายสามัญนั้นให้เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อคือ โอกาสในการศึกษาต่อ มีจำนวนทั้งหมด 75 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษานั้นให้เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ โอกาสในการประกอบอาชีพ มีจำนวนทั้งหมด 66คน คิดเป็นร้อยละ 75.0

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติไค - สแควร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ เท่ากับ 53.971 และค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โอกาสในอนาคตมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาตามสมมุติฐานที่ 2 โดยการหาค่าทีและค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Different : LSD

ตาราง 22 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

เพศ	n	\bar{X}	S.D	t	p
ชาย	133	3.351	0.708	-0.745	0.457
หญิง	106	3.426	0.827		

จากตาราง 22 พบว่า เพศของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีผลทำให้การตัดสินใจของนักเรียนไม่แตกต่างกันด้วย ถือได้ว่าเพศไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 23 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของโรงเรียนดรונה จังหวัดราชบุรี

เพศ	n	\bar{X}	S.D	t	p
ชาย	114	3.933	0.661	4.017	0.008**
หญิง	126	3.616	0.559		

** p < 0.01

จากตาราง 23 พบว่า เพศของนักเรียนโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีผลทำให้การตัดสินใจของนักเรียนแตกต่างกันด้วย ถือได้ว่าเพศมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 24 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศกับโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา	n	\bar{X}	S.D	t	p
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ	239	3.384	0.762	-5.991	0.000**
โรงเรียนนครฤๅณา	240	3.767	0.628		

** p < 0.01

จากตาราง 24 พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศกับโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี มีผลต่อการตัดสินใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 25 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	\bar{X}	S.D
ต่ำกว่า 2.00	90	3.157	0.778
2.00-2.99	85	3.407	0.668
3.00 ขึ้นไป	64	3.675	0.764
รวม	239	3.384	0.762

จากตาราง 25 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงสุด รองลงมาได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกันดังกล่าว ในตารางที่ 26

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	10.116	5.058	9.307	0.000**
ภายในกลุ่ม	236	128.257	0.543		
รวม	238	138.373			

** p<0.01

จากตาราง 26 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 27

ตาราง 27 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.99	3.00 ขึ้นไป
		3.157	3.407	3.675
ต่ำกว่า 2.00	3.157	-	0.2504*	0.5183*
2.00-2.99	3.407	-	-	0.2679*
3.00 ขึ้นไป	3.675	-	-	-

* p<0.05

จากตาราง 27 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 ตามลำดับ

ตาราง 28 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครนา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	\bar{X}	S.D
ต่ำกว่า 2.00	80	3.567	0.684
2.00-2.99	116	3.839	0.546
3.00 ขึ้นไป	44	3.938	0.647
รวม	240	3.767	0.628

จากตาราง 28 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 ตามลำดับ ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน ในตารางที่ 29

ตาราง 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครนา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	5.093	2.546	6.749	0.001**
ภายในกลุ่ม	237	89.417	0.377		
รวม	239	94.510			

** p < 0.01

จากตาราง 29 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 30

ตาราง 30 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.99	3.00 ขึ้นไป
		3.567	3.839	3.767
ต่ำกว่า 2.00	3.567	-	0.2722*	0.3711*
2.00-2.99	3.839	-	-	0.0990
3.00 ขึ้นไป	3.767	-	-	-

* $p < 0.05$

จากตาราง 30 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 ตามลำดับ

ตาราง 31 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	77	3.037	0.752
มัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา	69	3.318	0.754
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	93	3.720	0.629
รวม	239	3.384	0.762

จากตาราง 31 พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา และต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน ในตารางที่ 32

ตาราง 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	20.055	10.028	20.001	0.000**
ภายในกลุ่ม	236	118.317	0.501		
รวม	238	138.373			

** $p < 0.01$

จากตาราง 32 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 33

ตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	\bar{X}	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
		3.037	3.318	3.720
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.037	-	0.2812*	0.6828*
มัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา	3.318	-	-	0.4016*
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	3.720	-	-	-

* $p < 0.05$

จากตาราง 33 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา, ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญาและผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญา มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตามลำดับ

ตาราง 34 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครนา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	34	3.608	0.720
มัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญา	80	3.752	0.517
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	126	3.819	0.663
รวม	240	3.767	0.628

จากตาราง 34 พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญา และต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน ในตารางที่ 35

ตาราง 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครนา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	1.209	0.604	1.535	0.218
ภายในกลุ่ม	237	93.301	0.394		
รวม	239	34.510			

จากตาราง 35 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 36 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D
เกษตรกร กสิกร ประมง	48	2.883	0.778
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	76	3.373	0.576
ค้าขาย/นักธุรกิจ	82	3.817	0.722
รับจ้างทั่วไป	33	3.063	0.608
รวม	239	3.384	0.762

จากตาราง 36 พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ, รับจ้างทั่วไป และเกษตรกร กสิกร ประมง ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน ในตารางที่ 37

ตาราง 37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	30.806	10.269	22.434	0.000**
ภายในกลุ่ม	236	107.566	0.458		
รวม	238	138.373			

** p < 0.01

จากตาราง 37 พบว่า อาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 38

ตาราง 38 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	เกษตร กลีกร	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ นักธุรกิจ	รับจ้างทั่วไป
		ประมง			
		2.883	3.373	3.817	3.063
เกษตรกร กลีกร ประมง	2.883	-	0.4904*	0.9337*	0.1803
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.373	-	-	0.4434*	0.3100*
ค้าขาย/นักธุรกิจ	3.817	-	-	-	0.7534*
รับจ้างทั่วไป	3.063	-	-	-	-

* p < 0.05

จากตาราง 38 พบว่า อาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจ มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าอาชีพเกษตรกร, กสิกร ประมง, ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าอาชีพรับจ้างทั่วไป, ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าอาชีพเกษตร กสิกร ประมง, ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับค้าขาย/นักธุรกิจมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าอาชีพรับจ้างทั่วไป ตามลำดับ

ตาราง 39 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D
เกษตรกร กสิกร ประมง	21	3.233	0.495
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	102	3.723	0.593
ค้าขาย/นักธุรกิจ	117	3.900	0.627
รวม	240	3.767	0.628

จากตาราง 39พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และเกษตรกร กสิกร ประมง ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกันในตารางที่ 40

ตาราง 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	8.270	4.135	11.363	0.000**
ภายในกลุ่ม	237	86.240	0.364		
รวม	239	94.510			

**p< 0.01

จากตาราง 40 พบว่า อาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 41

ตาราง 41 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	\bar{X}	เกษตร กสิกร	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ นักธุรกิจ
		ประมง		
		3.233	3.723	3.900
เกษตรกร กสิกร ประมง	3.233	-	0.4902*	0.6675*
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.723	-	-	0.1773*
ค้าขาย/นักธุรกิจ	3.900	-	-	-

* p< 0.05

จากตาราง 41 พบว่า อาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจ มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าอาชีพเกษตรกร, กสิกร ประมง, ผู้ปกครองที่มีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าอาชีพเกษตรกร กสิกร ประมง และผู้ปกครองที่มีอาชีพรับค้าขาย/นักธุรกิจมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตาราง 42 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามรายได้รวมของผู้ปกครอง

รายได้รวมของผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D
ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน	84	3.016	0.839
10,000-30,000 บาท/เดือน	120	3.446	0.564
30,001 บาท/เดือนขึ้นไป	35	4.053	0.649
รวม	239	3.384	0.762

ตาราง 42 พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษานั้น รายได้รวมของผู้ปกครองที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป รองลงมาคือ 10,000-30,000 บาท/เดือน และต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน ในตารางที่ 43

ตาราง 43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามรายได้รวมของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	27.531	13.765	29.308	0.000**
ภายในกลุ่ม	236	110.842	0.470		
รวม	238	138.373			

**p < 0.01

จากตาราง 43 พบว่า รายได้รวมของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีนี้ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 44

ตาราง 44 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามรายได้รวมของผู้ปกครอง

รายได้รวมของผู้ปกครอง	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000	10,000-30,000	30,001 บาท/
		บาท/เดือน	บาท/เดือน	เดือนขึ้นไป
		3.016	3.446	4.053
ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน	3.016	-	0.4300*	1.0376*
10,000-30,000 บาท/เดือน	3.446	-	-	0.6076*
30,001 บาท/เดือนขึ้นไป	4.053	-	-	-

* p < 0.05

จากตาราง 44 พบว่า รายได้รวมของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้ปกครองที่มีรายได้รวม 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้รวมต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน, ผู้ปกครองที่มีรายได้รวม 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้รวม 10,000-30,000 บาท/เดือน และผู้ปกครองที่มีรายได้รวม 10,000-30,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้รวมต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน ตามลำดับ

ตาราง 45 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามรายได้รวมของผู้ปกครอง

รายได้รวมของผู้ปกครอง	n	\bar{x}	S.D
ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน	19	3.215	0.518
10,000-30,000 บาท/เดือน	137	3.679	0.532
30,001 บาท/เดือนขึ้นไป	84	4.034	0.638
รวม	240	3.767	0.628

จากตาราง 45 พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา รายได้รวมของผู้ปกครองที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป รองลงมาคือ 10,000-30,000 บาท/เดือน และต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน ในตาราง ที่ 46

ตาราง 46 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามรายได้รวมของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	12.832	6.416	18.617	0.000**
ภายในกลุ่ม	237	81.678	0.345		
รวม	239	94.510			

**p < 0.01

จากตาราง 46 พบว่า รายได้รวมของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 47

ตาราง 47 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามรายได้รวมของผู้ปกครอง

รายได้รวมของผู้ปกครอง	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000	10,000-30,000	30,001 บาท/
		บาท/เดือน	บาท/เดือน	เดือนขึ้นไป
		3.215	3.679	4.034
ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน	3.215	-	0.4638*	0.8187*
10,000-30,000 บาท/เดือน	3.679	-	-	0.3550*
30,001 บาท/เดือนขึ้นไป	4.034	-	-	-

* p < 0.05

จากตาราง 47 พบว่า รายได้รวมของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้ปกครองที่มีรายได้รวม 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้รวมต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน, ผู้ปกครองที่มีรายได้รวม 10,000-30,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้รวมต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน และผู้ปกครองที่มีรายได้รวม 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้รวม 10,000-30,000 บาท/เดือนตามลำดับ

ตาราง 48 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต

โอกาสในอนาคต	n	\bar{X}	S.D
โอกาสในการศึกษาต่อ	56	3.703	0.646
โอกาสในการประกอบอาชีพ	101	3.469	0.654
โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา	82	3.062	0.843
รวม	239	3.384	0.762

จากตาราง 48 พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษานั้นให้เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อโดยพิจารณาถึงปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตซึ่ง โอกาสในการศึกษาต่อนั้นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ โอกาสในการประกอบอาชีพ และ โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน ในตารางที่ 49

ตาราง 49 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	14.946	7.473	14.289	0.000**
ภายในกลุ่ม	236	123.427	0.523		
รวม	238	138.373			

**p < 0.01

จากตาราง 49 พบว่า โอกาสในอนาคตที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 50

ตาราง 50 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต

โอกาสในอนาคต	\bar{X}	โอกาสในการ	โอกาสในการ	โอกาสในการได้รับ
		ศึกษาต่อ	ประกอบอาชีพ	ทุนการศึกษา
		3.703	3.469	3.062
โอกาสในการศึกษาต่อ	3.703	-	0.2343	0.6414*
โอกาสในการประกอบอาชีพ	3.469	-	-	0.4071*
โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา	3.062	-	-	-

* p < 0.05

จากตาราง 50 พบว่าโอกาสในอนาคตที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยโอกาสในการศึกษาต่อมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา และโอกาสในการประกอบอาชีพมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา ตามลำดับ

ตาราง 51 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต

โอกาสในอนาคต	n	\bar{X}	S.D
โอกาสในการศึกษาต่อ	95	3.949	0.590
โอกาสในการประกอบอาชีพ	88	3.803	0.574
โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา	57	3.407	0.631
รวม	240	3.767	0.628

จากตาราง 51 พบว่า นักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษานั้นให้เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อโดยพิจารณาถึงปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตซึ่ง โอกาสในการศึกษาต่อนั้นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ โอกาสในการประกอบอาชีพ และโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน ในตารางที่ 52

ตาราง 52 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	10.666	5.333	15.075	0.000**
ภายในกลุ่ม	237	83.844	0.354		
รวม	239	94.510			

**p < 0.01

จากตาราง 52 พบว่า โอกาสในอนาคตที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 53

ตาราง 53 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี จำแนกตามโอกาสในอนาคต

โอกาสในอนาคต	\bar{X}	โอกาสในการศึกษาต่อ	โอกาสในการประกอบอาชีพ	โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา
		3.949	3.803	3.407
โอกาสในการศึกษาต่อ	3.949	-	0.1461	0.5425*
โอกาสในการประกอบอาชีพ	3.803	-	-	0.3964*
โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา	3.407	-	-	-

* $p < 0.05$

จากตาราง 53 พบว่า โอกาสในอนาคตที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยโอกาสในการศึกษาต่อมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา และโอกาสในการประกอบอาชีพมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาสูงกว่าโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี

ตาราง 54 ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

ข้อ	ความคิดเห็น	จำนวน (คน)
1	ควรให้มีกองทุนเงินกู้ยืมเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	20
2	ครูควรเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	19
3	ครูควรจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่นักเรียน	15
4	รัฐควรพิจารณาจัดหางานรองรับให้กับผู้จบการศึกษา	10
5	โรงเรียนควรเชิญสถาบันการศึกษาต่อมาแนะนำแก่นักเรียน	8
	รวม	72

จากตาราง 54 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าควรให้มีกองทุนเงินกู้ยืมเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีจำนวน 20 คน รองลงมาให้ความคิดเห็นว่า ครูควรเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีจำนวน 19 คน ครูควรจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่นักเรียน มีจำนวน 15 คน รัฐควรพิจารณาจัดหางานรองรับให้กับผู้จบการศึกษา มีจำนวน 10 คน และส่วนน้อยให้ความคิดเห็นว่า โรงเรียนควรเชิญสถาบันการศึกษาต่อมาแนะนำแก่นักเรียน มีจำนวน 8 คน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3:กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการให้คำปรึกษาและแนวทางในการเลือกศึกษาต่ออีกทั้งสามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งมีขั้นตอนและผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมาย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 593 คน และโรงเรียนตรุณา จำนวน 598 คน แล้วนำมาหา กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane ที่มีความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 239 คน และโรงเรียนตรุณา จำนวน 240 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (Statistical Pagekage For Social Science : SPSS For Window Version 10.0) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. แสดงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โดยใช้การทดสอบค่า ไค-สแควร์

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา โดยการหาค่าทีและค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Fisher ' s Least Significant Different : LSD

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3:กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ผลการการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตและองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา พบว่า

1.1 ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 239 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 133 คน และเพศหญิง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และ 44.4 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.00-2.99 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนดรุณา จำนวน 240 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 130 คน และเพศหญิง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 และ 45.8 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.00-2.99 จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3

1.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมา ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมา ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ประกอบอาชีพเกษตรกร กสิกร ประมง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 และประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รายได้รวมของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาท/เดือน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 และมีรายได้สูงกว่า 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของโรงเรียนดรุณา ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมา มีระดับการศึกษาอยู่ระหว่างมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 อาชีพส่วนใหญ่ของผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมา ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 และประกอบอาชีพเกษตรกร กสิกร ประมง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 รายได้รวมของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาท/เดือน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมา มีรายได้สูงกว่า 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป

จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000บาท/เดือน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9

1.3 ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ คือ โอกาสในการประกอบอาชีพ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมา คือ โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 และโอกาสในการศึกษาต่อ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนครฤๅณา ส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ คือ โอกาสในการศึกษาต่อ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมา คือ โอกาสในการประกอบอาชีพ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และโอกาสในการได้รับทุนการศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

1.4 องค์ประกอบของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.39 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ซึ่งระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และองค์ประกอบของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของโรงเรียนนครฤๅณา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.77 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ซึ่งระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา พบว่า

2.1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ เพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนนครฤๅณาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนนครฤๅณา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3 อาชีพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนนครฤๅณาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนนครฤๅณา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.5 รายได้รวมของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ หรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ รายได้รวมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนดรุณาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.6 โอกาสในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ความแตกต่างระหว่างปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา พบว่า

3.1 เพศของนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเพศของนักเรียนโรงเรียนดรุณา มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศกับนักเรียนโรงเรียนดรุณา มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครองของโรงเรียนดรุณา มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 อาชีพของผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.6 รายได้รวมของผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.7 โอกาสในอนาคตของนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคตกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี อภิปรายได้ผลดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3ปีการศึกษา2546ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศมีจำนวนทั้งหมด 239 คน มีสัดส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิง คือ เพศชาย 133 และ เพศหญิง106 คน นักเรียนชายส่วนใหญ่ต้องการจะเรียนสายอาชีวศึกษามากกว่าสายสามัญ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า2.00ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจ และระดับรายได้รวมของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง10,001-30,000 บาท/เดือน และเหตุผลที่ตัดสินใจเลือกสายอาชีวศึกษาคือ โอกาสในการประกอบอาชีพ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนดรุณา มีจำนวนทั้งหมด 240 คน มีสัดส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิง คือ เพศชาย 114 คน และเพศหญิง 126 คน นักเรียนชายส่วนใหญ่ต้องการจะเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีวศึกษาโดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยที่ 2.00-2.99 ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า อาชีพของผู้ปกครองค้าขาย/นักธุรกิจ และระดับรายได้รวมของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาท/เดือน และเหตุผลที่ตัดสินใจเลือกสายสามัญคือ โอกาสในการศึกษาต่อ

2. จากการศึกษปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า

2.1 ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล

เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อทั้งสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี แสดงว่าเพศมีส่วนใน

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียน โดยพบว่าโรงเรียนเบญจมราชูทิศ นักเรียนชายจะเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษามากกว่านักเรียนหญิงและนักเรียนหญิงมักเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีวศึกษา และโรงเรียนดรונה นักเรียนชายจะเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงมักเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษามากกว่าสายสามัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริลักษณ์ จินดากุล (2512) นาวิณ รุ่งรส (2514 : 53) และราตรี รุ่งโรจน์ดี (2515 : 105) พบว่า นักเรียนชายมักจะเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิงและนักเรียนหญิงก็มักจะเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนชาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อทั้งสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรונה จังหวัดราชบุรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบัติ สุขสมบุญ (2540 : 397) อานันท์ ทาปทา (2533 : 65) และอุไร มั่นหมั่น (2539 : 66) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำส่วนใหญ่จะเลือกเรียนสายอาชีพ

2.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

อาชีพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อทั้งสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรונה จังหวัดราชบุรี อาชีพของบิดามารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/นักธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนัส สุวรรณและประหยัดปานดี (2532 : 18-22)พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการศึกษาของบุตรมากเพราะหากผู้ปกครองมีอาชีพที่ดีรายได้สูงก็สามารถส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาที่ดี อาชีพของผู้ปกครองนอกจากจะกำหนดรายได้ของครอบครัวแล้ว ยังมีส่วนในการกำหนดสาขาวิชาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อด้วย โดยปกติผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ และประกอบธุรกิจมักสนับสนุนให้บุตรได้เรียนจนถึงระดับมหาวิทยาลัย

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อทั้งสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรונה จังหวัดราชบุรี ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของขวัญใจ เลอจันทร์ (2514 : 52) และอดัม (Adams. 1967 : 364-367) พบว่า การศึกษาของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อคือบิดามารดาที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะส่งบุตรหลานให้ได้รับการศึกษาสูงด้วยเช่นกัน

รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อทั้งสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรונה จังหวัด

ราชบุรี ส่วนใหญ่รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาท/เดือน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรรณวิภา จตุชัย (2536 : 10-11) และวิทยา วิสูตรเรืองเดช (2545 : 49) พบว่านักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีรายได้ต่างกัน มีโอกาสเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่างกัน รายได้เกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาที่มีความสำคัญ จึงมีความสัมพันธ์ในด้านโอกาสทางการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างยิ่ง เพราะผู้ที่มีรายได้สูงมีโอกาสส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับสูง เช่นเดียวกับอภิชัย พันธเสน (2518 : 7) ได้กล่าวว่า บุตรของผู้ที่มีฐานะดีจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพดีและสามารถที่จะเรียนต่อในระดับการศึกษาระดับสูงขึ้นด้วย

2.3 ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต

โอกาสในอนาคต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อทั้งสายสามัญและสายอาชีพ วิชาของนักเรียน ส่วนใหญ่เหตุผลโอกาสในอนาคตคือโอกาสในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิลาวัลย์ รัตนเศรษฐากุลและคณะ (2530 : 188) ณัฐจริยา แสงสว่าง (2535 : 65-69) ไสภณ เสือพันธ์ (2529 : 34-40) และวรรณิ์ แกมเกตุ (2536 : 109-165) พบว่า ความคาดหวังในรายได้ที่สูงขึ้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา เพราะฉะนั้นนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายสามัญและนักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพต่างก็มีความมุ่งหวังต่องานอาชีพในอนาคตในระดับสูงเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะมุ่งหวังที่จะเรียนจบแล้วหางานทำได้ง่าย มีโอกาสได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีรายได้ที่ดี มีอาชีพที่มีสวัสดิการดี มีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงในอนาคต ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของทรงกลด กลิ่นหอม (2546 : 68) พบว่าโอกาสในอนาคตเป็นความคาดหวังต่องานอาชีพในอนาคตเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเกิดในอนาคตข้างหน้า

3. จากการศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3: กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า

3.1 ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล

เพศที่ต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรีไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบัติ สุข สมบูรณ์ (2540 : 412) พบว่าโรงเรียนมีการจัดการศึกษาทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพที่เท่าเทียมทั้งเพศชายและเพศหญิง เพศที่ต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพศึกษาของโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรีแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทินี คุ่มปรีดี (2543 : 61) ที่ว่านักเรียน โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเรื่องการศึกษามากขึ้น การศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้สามารถประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรีแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : 413) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันเลือกเรียนต่อสายสามัญ มีเหตุผลด้านความสนใจและความถนัด แตกต่างกันไป

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศกับโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี มีผลต่อการตัดสินใจแตกต่างกัน เนื่องจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรีเป็นโรงเรียนรัฐบาล ส่วนโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรีเป็นโรงเรียนเอกชน ซึ่งทั้งสองโรงเรียนมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมือนกันซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาของแต่ละโรงเรียนโดยโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จัดการเรียนการสอนตามกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนโรงเรียนนครฤๅณา จัดการเรียนการสอนตามระบบสังฆมณฑลคาทอลิก

3.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

อาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี สอดคล้องกับผลการวิจัยของนิมิต อัครวัฒน์ (2521 : 65-66) พบว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีอาชีพแตกต่างกัน จะทำให้นบุตรได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแตกต่างกันด้วย

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี ส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันของโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : 414) พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียน โดยมีเหตุผลของปัจจัยต่อความสนใจและความถนัด ความมีชื่อเสียงและการประกอบอาชีพในอนาคตที่แตกต่างกัน

รายได้รวมของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนนครฤๅณา จังหวัดราชบุรี สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : 421) พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้รวมที่ต่างกันมีเหตุผลของปัจจัยต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน ในด้านความสนใจและความถนัด ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากนักเรียนมีเหตุผลในการตัดสินใจที่มีองค์ประกอบระดับรายได้รวมของผู้ปกครองเป็นข้อมูลที่จะส่งผลต่ออนาคตที่จะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

3.3 ปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต

โอกาสในอนาคตที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของกัณฐิกา กิตติเอกชัย (2546 : 90) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาต่อ ณ อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีเป้าหมายในเรื่องของความต้องการให้บุตรหลานเป็นแบบอย่างที่ดี มีโอกาสศึกษาต่อมากขึ้นและเพื่อยกระดับการศึกษาของบุตรหลานให้สูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุไร มั่นหมั่น (2540 : 84-87) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความมั่นใจในตนเองว่า ตนเองเป็นผู้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและเหตุผลที่สำคัญที่สุดในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ คือ เป็นสายวิชาที่ตนเองชอบและสนใจ สามารถนำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนดรุณา จังหวัดราชบุรี สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลให้กับผู้บริหาร ครู อาจารย์ทุกท่าน ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านโอกาสในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีวศึกษานั้นปัจจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นมีส่วนทำให้นักเรียนตัดสินใจในสายวิชาที่ตนเองถนัด ทั้งนี้ ทางโรงเรียนจึงควรมีบริการแนะแนวการศึกษาให้กับนักเรียน เช่น การสำรวจเป็นรายบุคคล เพื่อให้การช่วยเหลือแนะแนวได้ถูกต้องตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนรวมทั้งให้บริการทางด้านการสนเทศในเรื่องข่าวสารหรือข้อมูลทางการศึกษาในการศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ นักเรียนชายจะเลือกศึกษาต่อสายอาชีวศึกษามากกว่านักเรียนหญิง ดังนั้น ทางโรงเรียนจึงควรสนับสนุนกิจกรรมที่มีผลต่อการศึกษาต่อทางสายอาชีวศึกษามากขึ้นโดยอาจจะมีชั่วโมงกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนได้ในสายที่ตนเองต้องการ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานในการศึกษาต่อทางด้านที่นักเรียนสนใจและตนเองมีความถนัด ส่วนนักเรียนโรงเรียนดรุณา นักเรียนชายจะเลือกศึกษาต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิง ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรสนับสนุนโดยการเพิ่มความเข้มข้นทางการศึกษาโดยใช้ชั่วโมงกิจกรรมเน้นหนักในทางสายวิชาที่นักเรียนต้องการเลือกเรียน รวมทั้งครู-อาจารย์และ

ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ทางวิชาการและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของเด็กนักเรียนเพื่อที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษาต่อไป

3. จากผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี (2.50-3.00 ขึ้นไป) จะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่ำกว่า 2.50) แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมีแนวทางในการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษาต่อไป ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีแนวทางในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ซึ่งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะไม่มีแผนทางด้านวิชาการแต่จะมีความถนัดทางด้านวิชาชีพหรือทางด้านอาชีวศึกษา ดังนั้น ทางโรงเรียนควรมีการจัดบุคลากรทางด้านงานแนะแนวและการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสายงานที่นักเรียนต้องการ รวมทั้ง สามารถวางแผนในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือวางแผนสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคตได้

4. จากผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนเบญจมาศูทิศกับโรงเรียนดรุณา มีผลต่อการตัดสินใจที่แตกต่างกันเนื่องจากโรงเรียนเบญจมาศูทิศเป็นโรงเรียนของรัฐบาลที่มีการจัดการเรียนการสอน โดยยึดหลักสูตรตามกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนโรงเรียนดรุณาเป็นโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรสังฆมณฑลคาทอลิก ดังนั้นทั้งสองโรงเรียนควรมีการวางแผนร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับนักเรียนและควรมีการประเมินหลักสูตร ครู-อาจารย์ รวมทั้งการพัฒนาเนื้อหาวิชาในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางเดียวกัน

5. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาจากแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงความคิดเห็นนั้นนักเรียนต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนกู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ต้องการให้ครู-อาจารย์เอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียน ความคิดเห็นดังกล่าวนี้รัฐฯ ควรจะช่วยเหลือและสนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อการศึกษาต่อ เพื่อที่จะมีการใช้นโยบายการศึกษาภาคบังคับจาก 9 ปี เป็น 12 ปี เพื่อให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้มีผู้จบการศึกษาในระดับนี้มากขึ้นสามารถสร้างฝีมือแรงงานในด้านต่างๆมากยิ่งขึ้น อีกทั้งทางโรงเรียนจะต้องปรับปรุงการบริหารจัดการให้ตอบสนองและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนโดยผู้บริหารและครู-อาจารย์ ควรมีการพัฒนาตนเอง ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาและการเรียนการสอน โดยใช้วิทยาการใหม่ๆหรือเทคโนโลยีมาช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้กว้างขึ้น โดยอาจจะมีการขยายกลุ่มตัวอย่างเป็นจังหวัดหรือเป็นภาคหรือทั้งประเทศ

2. ควรศึกษาและเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมและสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการเลือกศึกษาต่อในสายสามัญกับสายอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรที่มีความสมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมีคุณภาพต่อไป

3. ควรมีการเปรียบเทียบเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างแผนการเรียนหรือสาขาวิชาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานได้

4. ในการเก็บข้อมูลควรมีการเก็บข้อมูลเชิงสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อจะได้คำตอบที่มีความเที่ยงตรงและแม่นยำ

5. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น ค่านิยม , ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ฯลฯ เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น

ศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา. (2545). *คู่มือนักเรียน-ผู้ปกครองโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี*. ม.ป.พ.
- กรมอาชีวศึกษา. (2545-2546). *หลักการ ทฤษฎีและนโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษา*. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา : <http://www.oer.or.th>. วันที่สืบค้น 13 ตุลาคม 2546.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์
การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2547). *สถิตินักเรียนที่สมัครคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีวศึกษา*.
(ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.moe.go.th>. วันที่สืบค้น 11 มกราคม 2547.
- กัญจิกา กิตติเอกชัย. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดภาคใต้
ในการส่งส่งหลานศึกษาต่อ ณ อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย*. ปรินญาณิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนรติ ไกรกุล. (2541). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความนิยมของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้า
เรียนระดับประถมศึกษา : กรณีศึกษา จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญใจ เลอจันทร์. (2514). *การเลื่อนฐานะทางสังคมของประชากรไทยในชนบท*. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (สังคมศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- จีระ หงส์ลดารมณี. (2531, พฤษภาคม). "การศึกษา: ยุทธวิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาประเทศ". *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 15(20) : 26.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2537). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์. (2540). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการ
ศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐจรรยา แสงสว่าง. (2533). *ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพหลัก
สูตรระยะสั้นของประชาชนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคกลาง*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ทรงกลด กลิ่นหอม. (2546). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ปีการศึกษา 2545* กรณีศึกษา : โรงเรียนวัดอ่างแก้ว (จิบ ปานขำ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทศบาลเมืองราชบุรี. (2545). *ข้อมูลสถิติการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน*. ม.ป.พ. เทียนฉาย กิระนันท์. (2525). *การลงทุนในมนุษย์*. โดย อีโธดอร์ ดับบลิว ชูลท์ส หนังสือแปล ชุต "นวัตคน" เล่มที่ 50. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวพิตยา.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2543). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา : สำหรับผู้บริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2544). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2544). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวัดเจตคติ Measure of attitude*. อุบลราชธานี : ภาควิชาการทดสอบและวิจัยทางการศึกษา. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทินี คุ่มปรีดี. (2543). *การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6* กรณีศึกษา โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นาวิณ รุ่งรส. (2514). *การเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประเภทสหศึกษาระหว่างโรงเรียนแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบเดิม จังหวัดพระนคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. อัดสำเนา.
- นิมิต อัครวัฒน์. (2521). *โอกาสเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามประเภทโรงเรียน สถานภาพส่วนตัวและผลการเรียนของนักเรียนในภาคใต้*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). *การสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ศรีอนันต์การพิมพ์.

- ประยงค์ ชูน้อย. (2521). โอกาสการเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามประเภท
โรงเรียนสถานสภาพส่วนตัวและการเรียนของนักเรียนในภาคใต้. ปรินูญยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร มัยโกคา. (2539). การสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษา
แห่งชาติในจังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2529). เอกสารประกอบการสอนแนะแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8.
กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. (2535). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรี. ปรินูญยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรธิดา วารินทร์. (2538). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษานอก
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของคณาจารย์งานอุตสาหกรรมในจังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ด.(ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
ถ่ายเอกสาร.
- มนัส สุวรรณ และประหยัด ปานดี. (2532). ความต้องการและโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในส่วนภูมิภาค (การกำหนดจุดที่ตั้งของมหาวิทยาลัย). สำนักพิมพ์เทกซ์แอนด์ เจอร์นอล.
มัลลิกา บุญนาค. (2537). สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ราตรี รุ่งโรจน์ดี. (2515). การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง. ปรินูญยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- วรรณวิภา จตุชัย. (2536). รายงานการวิจัย ความต้องการในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนดุสิต
สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. ถ่ายเอกสาร.

- วรรณิ์ แกมเกต. (2536). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานศึกษา สำหรับบุตรของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคกลาง : การวิเคราะห์เส้นทาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยา วิสูตรเรืองเดช. (2545). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบัณฑิตวิทยา ปีการศึกษา 2544. สารนิพนธ์ ค.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2532). การวางแผนในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- วิลาวัลย์ รัตนเศรษฐากุลและคณะ. (2530). การศึกษานอกระบบการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษา ต่อเนื่องชุมชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (รายงานการวิจัย).
- ศิริลักษณ์ จินดากุล. (2521). การเปรียบเทียบการเลือกอาชีพและความมุ่งหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครกับต่างจังหวัด. ปรินญาณินพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ สุขสมบุญ. (2540). การศึกษาปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายสามัญศึกษาและสายอาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญาณินพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. (2545-2549). แผนการศึกษาแห่งชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2545). คู่มือนักเรียน-ผู้ปกครองโรงเรียนดรุณาราชบุรี. ม.ป.พ.
- สุทธิพันธ์ ฝั่งอักษร. (2540). ความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุปรียา ควรตะชะคุปต์. (2529). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุรัตน์ ไชยชมภู. (2535). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก*.
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณา ธูโชติ. (2541). *วิธีวิจัยทางสหกรณ์*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- โสภณ เสือพันธ์. (2529). *ทัศนคติของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง สังกัดกรมอาชีวศึกษา*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อภิชัย พันธเสน. (2518). *การศึกษาปฏิรูปหรือปฏิวัติ*. กรุงเทพฯ : บริษัทพณิชการพิมพ์ จำกัด.
- อังคณา สายยศ. (2523). *วิธีการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2523). *วิธีการทางสถิติสำหรับกรวิจัย*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพร วิจิตรพันธ์. (2520). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัมพร วิจิตรพันธ์ และ อัญชลี ค้อคงคา. (2525). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อานันท์ ทาปทา. (2533). *ปัจจัยบางประการที่มีศักยภาพต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อุไร มั่นหมั่น. (2539). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษากรณี จังหวัดนครปฐม*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Adams, B.N. (1967 , January). "Occupation Position Mobility and Kin at Orientation."
 in *American Sociological Review Official Journal of American Association*.
 32 : 3
- Cohn, Elchanan. (1990). *The Economics of Education*. Oxford : Pergamon.
- Cohn and Geske. (1990). *The Economics of Education* . Macmilan New York : St.Martin' s Press.

- Collozo, Jenaro Collzo. (1967, October). Occupational Plans of Puerto Rican Youth. *Dissertation Abstracts International*. 28(4) : 2534-2535.
- Cronbach, Lee J. (1970). *Essential of Psychological Testion*. 3rd ed. New York : Haper & Row Publishers.
- Floud, Jean and Halsey,A.H. (1969). *Education Economic and Society*. New York : The Free Press of Glencoe Inc.
- Ginzberg, Eli. (1966). *The Development of Human Resources*. Second Edition. New York : McGraw-Hill Book Company Inc.
- Herzberg, F. (1968, March). Motivation Moral and Money. *Psychology Today*.
- Hoppock, Robert. (1957). *Occupational Information*. New York : McGraw-Hill.
- Kepner and Iregor. (1965,October). Management and the Human Concept. *Management Review*.
- Maslow,A.H. (1954). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Brother.
- Shannon, James V. (1964). *The Role of Educational Research in Education Planning*. Bangkok Prachandra Press.
- Waber,Max. (1966). *The Theory of Social and Economic Organization*. Trans by A.M.Henderson and Tallcott Parson. 4th ads. New York : The Free Press.
- Weinroth, Ralph. (1974, September). "A Development Study of Vocational Interest Patterns of Adolescent Girls Age Thirteen to Eighteen", *Dissertation Abstracts International*. 35 : 1453-A.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis*. 2nd ed. New York : Haper & Row Publishers.

ภาควิชา

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ

สายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา

โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ผลจากการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด
4. งานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ดังนั้นจึงขอความร่วมมือจากนักเรียนกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความจริงที่สุดซึ่งเกี่ยวกับตัวของนักเรียนดังนี้

1.เมื่อนักเรียนจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนักเรียนจะเรียนต่อทางด้านใด

- () สายสามัญ () สายอาชีวศึกษา

2.เพศ () ชาย

() หญิง

3.ผลการเรียนของนักเรียนในชั้น ม.1 ม.2 และ ม.3 ภาคเรียนที่ 1 (รวม 5 ภาคเรียน) ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ

- () ต่ำกว่า 2.00
() 2.00 – 2.99
() 3.00 ขึ้นไป

4.ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของผู้ปกครอง

- () ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น
() มัธยมศึกษาตอนต้นถึงอนุปริญญา
() ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

5.อาชีพของผู้ปกครอง

- () เกษตรกร กสิกร ประมง
() รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
() ค้าขาย / นักธุรกิจ
() รับจ้างทั่วไป
() ผู้ที่ไม่ประกอบอาชีพ
() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6.ระดับรายได้รวมของผู้ปกครองต่อเดือน

- () มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน
- () มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท/เดือน
- () มีรายได้สูงกว่า 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป

7.นักเรียนคิดว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการตัดสินใจเลือกสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา คือ

(เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- () โอกาสในการศึกษาต่อ
- () โอกาสในการประกอบอาชีพ
- () โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา
- () อื่นๆ(โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ
สายอาชีวศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะครอบครัวของนักเรียนมีฐานะทางการเงินดีส่งให้เรียนต่อในระดับสูงขึ้น
2.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะจะได้รับผลตอบแทนสูงในอนาคต
3.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ
4.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ
5.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะนำไปสู่อาชีพที่มีหน้าที่การงานและเกียรติยศชื่อเสียง
6.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะนำไปสู่อาชีพที่มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต
7.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะสามารถสืบทอดอาชีพผู้ปกครอง
8.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
9.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะได้รับแรงจูงใจและผลักดันจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ญาติพี่น้องและเพื่อน
10.	นักเรียนเลือกเรียนเพราะเหมาะสมกับระดับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัดและบุคลิกของตน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ข.

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑๑ / ๒๕๕๖

คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา คลองเตย
กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

ณ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตขอข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี

เนื่องด้วย นายฉิรุฒิ แสงมณีเดช นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ขณะนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ มีความประสงค์ที่จะขออนุญาตขอข้อมูลในรายละเอียดดังนี้ “ข้อมูลสถิติในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในสายสามัญและสายอาชีวศึกษา” เพื่อประกอบการค้นคว้าหาข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐-๒๒๕๔-๔๑๑๖, ๐-๒๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๕๐๒

โทรสาร ๐-๒๒๖๐-๔๓๖๘, ๐-๒๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๕๐๒

ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑๑ / ๖๖๒

คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา คลองเตย
กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตขอข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนตรุณาราชบุรี

เนื่องด้วย นายธีรวุฒิ แสงมณีเดช นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหา
บัณฑิต ภาคปกติ สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ขณะนี
อยู่ในระหว่างดำเนินการจัดทำปริญญานิพนธ์ มีความประสงค์ที่จะขออนุญาตขอข้อมูลจาก
หน่วยงานของท่านในรายละเอียด ดังนี้ “ประวัติโรงเรียน และข้อมูลทางการศึกษา ข้อมูลสถิติ
ในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในสายสามัญ และสายอาชีวศึกษา” เพื่อ
ประกอบการจัดทำปริญญานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติมา สังข์เกษม)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐-๒๒๕๕-๕๑๑๖, ๐-๒๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๕๐๒

โทรสาร ๐-๒๒๖๐-๕๓๖๘, ๐-๒๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๕๐๒

14 เมษายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการ โรงเรียนนครนาราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิตดา เทศนิยม และ อาจารย์ไฉตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 479 คน ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช ได้เก็บข้อมูล ในการทำปฏิญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

19 เมษายน 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และ โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 479 คน ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และ โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

๕ เมษายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และ โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และ โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8824009 มือถือ 01-9219309

19 เมษายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงเรียนครุณาราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และ โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และ โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8824009 มือถือ 01-9219309

19 เมษายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้จัดการโรงเรียนครุณาราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์จำเนียร จิตเสวีวงศ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

19 เมษายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายতিরุฒิ แสงมณีเดช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และ โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ประเดิม จันทร์สร้าง และ อาจารย์วิรัตน์ สายหงษ์ทอง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และ โรงเรียนครุณา จังหวัดราชบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นายতিরุฒิ แสงมณีเดช และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8824009 มือถือ 01-9219309

ภาคผนวก ค.
ค่าสถิติความเชื่อมั่น

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

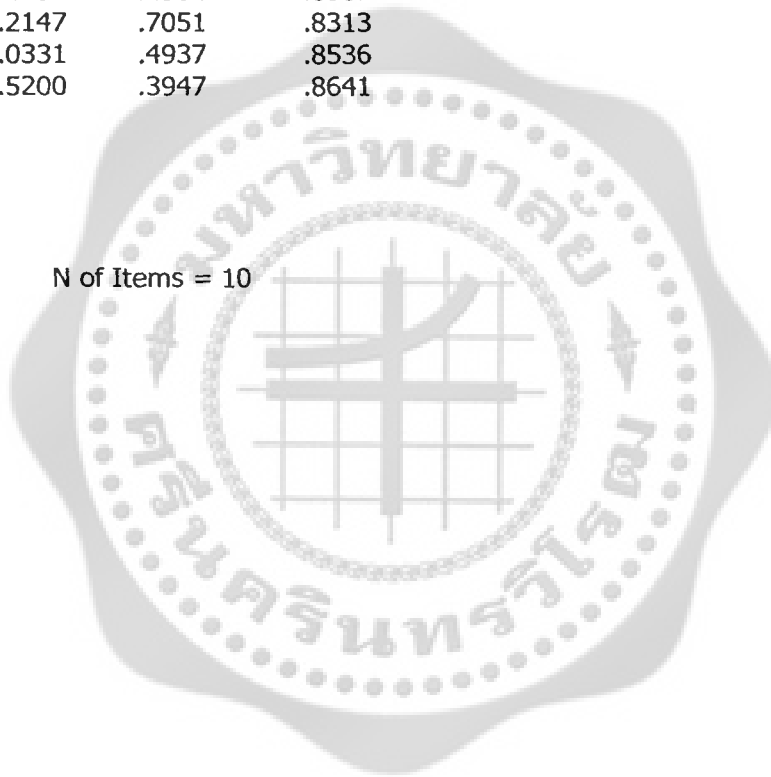
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
VAR00001	32.8800	39.2506	.6819	.8333
VAR00002	32.6400	41.4596	.6461	.8382
VAR00003	32.4400	41.6800	.6127	.8406
VAR00004	32.2000	42.7347	.6059	.8424
VAR00005	32.1400	42.5310	.5896	.8430
VAR00006	32.0800	43.6669	.6163	.8437
VAR00007	32.5800	41.4731	.4954	.8507
VAR00008	32.3600	39.2147	.7051	.8313
VAR00009	32.7400	40.0331	.4937	.8536
VAR00010	32.4800	41.5200	.3947	.8641

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 10

Alpha = .8575

ภาคผนวก ง.
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. อาจารย์จำเนียร	จิตเสวีวงศ์	ผู้จัดการโรงเรียนตรุณา จังหวัดราชบุรี ฝ่ายสามัญ
2. อาจารย์ประเดิม	จันทร์สร้าง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนเบญจมราชูทิศ
จังหวัดราชบุรี
3. อาจารย์วิรัตน์	สายหงษ์ทอง	หัวหน้าฝ่ายแนะแนวโรงเรียนเบญจมราชูทิศ
จังหวัดราชบุรี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายถิรวุฒิ แสงมณีเดช
 วันเดือนปีเกิด 13 พฤศจิกายน 2522
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 1667/320 ซ.จรัญสนิทวงศ์ 45 ถ.จรัญสนิทวงศ์
 แขวงบางบำหรุ เขตบางกอกน้อย
 กรุงเทพฯ 10700

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533 โรงเรียนนครดรุณา จังหวัดราชบุรี
 พ.ศ. 2539 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี
 พ.ศ. 2543 เศรษฐศาสตร์บัณฑิต (การค้าระหว่างประเทศ)
 จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 พ.ศ. 2547 เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร